

It not delivered, return to:
"GLASILO"
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Circulation 20,100
 Issued Every Tuesday
 Terms of Subscription:
 For Members Yearly.....\$0.84
 For Nonmembers.....\$1.80
 Foreign Countries.....\$3.00
 Telephone: Henderson 3912

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
 Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912.

Najveći slovenski tednik
 v Zdrutenih Državah
 Izhaja vsak tork
 Ima 20.100 naročnikov
 Naročnina:
 Za štano, na leto.....\$0.84
 Za neštano.....\$1.80
 Za inozemstvo.....\$3.00
 NASLOV
 uredništva in upravnitva:
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Henderson 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3rd, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22nd, 1918.

Stev. 1 — No. 1.

CLEVELAND, O., 7. JANUARJA (JANUARY), 1930

LETO (VOLUME) XVI

CLEVELANDSKE VESTI

—Dne 1. januarja je premilno po štiri-mesečni bolezn do bro poznani rojak Anton Lappuh, stanujoč na 768 E. 200th St. Pred tremi leti je vodil trgovino z mehkiimi piščinami na E. 43rd St., odkoder se je preselil na sedanji naslov. Star je bil 52 let; doma je bil iz vasi Pesja pri Brezicah na Štajerskem. V Ameriki je bival 27 let ter je bil član društva Carniola Tent, št. 1288 TM. Tukaj zapuša žalujočo soprogo Antonijo, tri sinove, dve hčeri in več sorodnikov.

—Na novoletni dan, 1. januarja, med 3. in 4. uro, se je pripetila avtomobilska nezgoda na St. Clair Ave. v okolici East Boulevarda in E. 82nd St. Trčila sta namreč dva avtomobila, v katerih so se vozili Slovenci. V avtomobilu, katerega je vozil Mr. Langenus, stanojoč na 6700 Schaefer Ave., so se poleg njega nahajali Mr. in Mrs. Peterlin, iz 567 E. 102nd St. Frank Goddec in njegova soproga Emma in njih nečakinja Rosie, stanujoči na 37 E. 93rd St. Vsi so dobili precejšnje poškodbe in se jih je takoj odpeljalo v Mount Sinai bolnico.

—Dne 31. decembra je namagloma umrl Anton Hočvar, stanujoč na 11921 Carrington Ave., West Park. Tukaj zapuša soprogo, štiri sinove in dve hčere ter tri brate. Doma je bil iz vasi Velika Slivca pri Lašcah na Dolenjskem. Tam zapuša dve sestri in brata. Tukaj je bival 26 let.

—Umrli je 10-letni Frank Poje, sin družine Mr. in Mrs. George Poje. Še zadnji petek je bil zdrav, dočim se je v soboto pritožil, da se počuti bolnega. Poklican je bil takoj zdravnik, toda fantek je par ur pozneje umrl. Zapuša starše in tri brate.

—Dne 1. januarja je premilnula v Glenville bolnici Jennie Kastelic, rojena Kavalar, po domače Vrhovčanka. Pokojna je bila stara 4 let doma iz Ratice pri Kranjski gori. V Ameriki je bivala 19 let in je bila članica društva Mir, št. 142 SNPJ, društva Kras, št. 8 SDZ, Slovenske ženske zveze, št. 10 in Altarnega društva pri fari Marije Vnebovzette. Tu zapuša žalujočega soproga Jima, dva sina, James in Tony, v starem kraju pa dva brata in tri sestre.

—Nanagloma je preminula v tork 31. decembra, Mrs. Margaret Novak, rojena Fenc, stanujoča na 18611 Chickasaw Ave. Stara je bila 56 let; doma iz fare Trebnje na Dolenjskem. V Ameriki je bivala 35 let. Bila je članica društva sv. Ane, št. 4 SDZ in društva St. Clair Grove, št. 98 WOW. Tukaj zapuša soproga John Barbič in šest otrok: Frances, omožena Gornik; John, Frank, Joseph, Louis in Dorothy.

—V današnji številki je priobčen račun, katerega pošilja v javnost The International Building & Loan Association, 6233 St. Clair Ave. Iz računa se sprevidi, da je posojilnica napredovala tekom lanskega leta za \$340,000, in da presega hranilne vloge posojilnice že svoto dva milijona dolarjev, in

PROGRAM ZA KAZANJE JEDNOTNIH SLIK

Dosedaj je dogovorjeno sledeče za kazanje teh slik:

Jan. 12: West Park, v cerkveni dvorani, popoldan ob 2. uri.

Jan. 18, v soboto večer, pri fari sv. Stefana v Chicagi.

Nedelja, 19. jan., je prosta in ves teden do 26. vsak večer za čikaško okolico. Vse naselbine naj se prijavijo, ki so v bližini Chicaga za med tednom dni.

Jan. 26., nedelja, v South Chicagi, v cerkveni dvorani, zvečer.

Dne 2. februarja se bo slika kazala v Kansas City, Kas. **1. februarja,** v soboto, pa v Frontenac, Kas.

Feb. 8: V Clevelandu, pri fari sv. Kristine (Euclid, O.).

Dne 9. februarja se bo slika kazala pri fari sv. Lovrenca v Newburgu, in sicer popoldne za otroke in zvečer za odrasle, v Narodnem Domu na 80. cesti.

Feb. 16: V Lorain, O.

Za nadaljna naročila za sliko pišite naravnost na podpisane za. Bratski pozdrav: A. Grdina, glavni predsednik KSKJ, 1053 E. 62d St., Cleveland, O.

P. S.: Kjerkoli se bodo slike kazale, pišite po velike plakate na mene ali pa na uredništvo "Am. Slovenca." Plakati so za vse kraje primerni in jih imamo veliko na razpolago. Pišite koliko jih potrebujete, isti vas ne stanejo ničesar.

Popravek: V zadnjem "Glasilu" je bil pomotoma poročan datum glede prikazovanja slik v naselbini Euclid, O., in Lorain, O. Prikazovanje te slike v dvorani cerkve sv. Kristine v Euclidu se vrši v soboto zvečer, dne 8. februarja. Za Lorain je pa določena nedelja, dne 16. februarja zvečer, v Slovenskem Narodnem Domu.

Razstava Peruškovih slik
 Razstava Peruškovih slik v Slovenskem Domu v Pittsburghu, Pa., se je obnesla bolj slabo, dasi je bilo pričakovati večjega uspeha. Pittsburgh je velika jugoslovenska naselbina (največ je Hrvatov), in v okolici živi na tisoče Slovencev in Hrvatov, toda razstavo je obiskalo skozi vse tri dni le—okoli 450 oseb.

Prodanih je bilo 10 slik izmed 52 razstavljenih, od katerih so bile večinoma novejša in zelo krasna dela našega umetnika. Vstopnine v dvorano je prišlo \$90.20. Za razprodane slike in skice je prišlo \$628. Perušek je imel z razstavo približno \$250 stroškov.

Sledeti so kupili slike: Frank Eržen sliko "Cvet z vrta;" Hrvatska Bratska Zajednica "Na Bledu;" društvo Postojnska Jama, št. 138 SNPJ dve sliki, "Ob Savi" in "V gorah;" John Derkleva "Otoki;" Etbin Kristan, "Kmetjski dom;" Gerbo Ban, "Kranjsko gora;" SlovenSKI dom, "Jezero in borovci;" in John Varoga, skico "Slovenska vas."

da znaša skupno premoženje skoraj \$2,400,000. Na vsak način je to lep napredek tega slovenskega denarnega zavoda, ki posluje že dolgo vrsto let v naši naselbini.

VESELO IN SREČNO NOVO LETO!

IZ ZGODOVINE PREMOGA

Premog poznajo že nešteta stoletja, a izrabljati so ga začeli šele prav pozno. Pisalo se je o premogu 300 let pred Kristusom, kovači in kiparji starega veka so premog poznali. Tudi Kitajcem je bil že davno znan. Evropa je na premog v srednjem veku čisto pozabila, omenja ga neka listina šele v letu 1113., in sicer v avgustinskem samostanu Klosterode pri Aachenu. Ko so leta 1795 samostan zaprli, je prenehal tudi premogovnik. V okolici Zwickau-e na Saškem so kopali premog najbrž že v 10. stoletju, listine ga pa omenjajo šele leta 1348. V Sheffieldu na Angleškem so kopali premog leta 1183. v Belgiji pa prav gotovo okoli leta 1300. V Šleziji se je začelo premogarstvo šele v 16. stoletju, in sicer v Waldenburškem okrožju. Kar so tedaj premoga nakopali, so ga porabili v kovaški obrti. Saj so imeli tedaj še v gozdih tako ogromne zaloge lesa, da premog kot kurivno sredstvo prav nič ni prišel v poštev. Šele okoli leta 1750, ko so se začeli gozdi redčiti, so začeli rabiti premog tudi za kurivo. Razvoj je pa napredoval le prav počasi. Kako počasi je šlo, vidimo iz primerjanja let 1860. in 1921., koliko so nakopali takrat in koliko sedaj. Za enoto vzamemo 1000 ton, t. j. 1 milijon kilogramov. Leta 1860. so nakopali

136 BLAZENIH

Dne 15. decembra je bilo v Rimu slovesno proglašanih za blažene 136 angleških mučencev, ki so pod vladjo Henrika VIII., Elizabete, Jakoba I. in Karla II., t. j. med 1537 in 1680, dali svoje življenje za krščansko vero in tako izpričali svojo zvestobo do rimske cerkve. Dne 8. decembra je bil v navzočnosti sv. očeta prebran dekret, s katerim so bili priznani za mučence. Po poklicu je 65 svetnih duhovnikov, 35 lajkov, 3 žene, 1 iz reda manjših bratov, 1 iz malteškega reda, 2 frančiškana, 2 jezuitov in 8 benediktincev. 22. decembra pa je bil za blaženega proglašen škotski jezuit p. Janez Ogilvie.

Kanonični proces angleških mučencev se je začel v 19. stoletju; leta 1874. je bila pri sv. stolici vložena lista 360 mučencev. Dne 29. decembra 1896 je papež Leon XIII. potrdil češčenje, ki so ga angleški verniki izkazovali že 54 od njih; isti pa

12,347 ton črnega premoga in 4382 ton rjavega, leta 1921. pa črnega 136,210 ton, rjavega 123,011 ton. Ko bo premog izčrpan, pridejo na vrsto druga sredstva. Petrolej že poznamo; za njim bo prišel škrlj, ki ga bodo stiskali, nato alkohol, solnčna toplota, plima in oseka itd. Skrb, da bi kuriva kdaj zmanjkalo, je neutemeljena.

pež je kasneje prišel še devet mučencev k blaženim.

Kraljica Elizabeta in njeni nasledniki so vse storili, da bi zatrli katoliško vero na Angleškem; odpor pa je bil trd. Zakaj kljub grožnjam kraljeve avtoritete so neprestano prihajale cele vrste duhovnikov iz semenišč, ki so bila ustanovljena v tujini, da bi ohranili vero preganjanih. Zadnji je bil usmrčen bl. Plunkett; vendar so še do konca sedemnajstega stoletja hirali spoznavalci vere po ječah. Šele leta 1829. se je začela za katoličane doba zmerne svobode, ki jim je dovoljevala, da so lahko služili v nekaterih javnih uradih. Še danes pa določa zakon, da kralj in lordkancler ne smeta biti katoličana.

Vendar pa katoliško življenje na Angleškem od dne do dne bolj cvete in prospeva. Medtem, ko se protestanti pritožujejo, da so njihove cerkve vedno bolj prazne, se katoliške cerkve polnijo in so že zdavnaj prenamajne.

Laskavo povabilo

Kakor doznavamo, so čikaški Čehi te dni našega slovenskega opernega tenorista g. S. Banovca povabili, da bi nastopil v vlogi Hoffmana v operi "Hoffmanove pripovedke," ki se bo dala kot otvoritvena predstava prihodnje jesenske sezone čikaških Čehov. Gospod Banovec

VELIKA KATASTROFA

72 OTROK PONESREČENIH V FILMSKEM GLEDALIŠČU

Paisley, Škotska, 31. dec.—To škotsko tovarniško mesto, broječe 80,000 prebivalcev, je nočjo objela velika žalost nad tragedijo, ki se je odigrala popoldne v nekem malem gledališču za premične slike, kjer je našlo smrt 72 otrok. Več kot 80 žrtev katastrofe pa se nahaja v bolnicah in na domih s poškodbami, za katerimi znajo mnogi podleči.

Nesreča je nastala, ko je pričel goret film. Krik, da gori, je vrgel gledališče v največjo paniko, ki se je končala usodno za 72 dečkov in dekljic. Mnogi izmed poškodovanih znajo podleči poškodbam, in plini, ki so nastali iz gorečega filma, utegnjo tudi povzročiti več smrti.

Otroci so povečini iz delavskih družin ter so jih starši poslali v gledališče kot nagrado za Novo leto, ki se ga na Škotskem posebno slovesno obhaja. Otroci so se komaj posedli in so med smehom opazovali komično sliko, ko je iz projekcijske odprtine pričel prihajati dim. Nekdo je zakrčkal, da gori, in otroci so v momentu pričeli teči proti izhodom in nastala je strahovita panika. Gledališče je bilo v par minutah pretvorjeno iz zabavišča v pozorišče groze in agonije. Večina žrtev je bila pomandranih, mnoge pa je tudi zadušil plin.

Gledališče samo na sebi sploh ni bilo poškodovano. Ogenj je uničil le en zaobj filmov.

NEOPRAVIČENO STRELJANJE

Newport, R. I., 4. jan.—Kot so izjavile danes državne priče pred tujakšnju sodnijo, niso oddali zvezni obrežni pazniki običajnega svarilnega strela, ko so streljali na barko Black Duck, ki je vozila žganje, in radi česar so bile tri osebe ubite, ko so obrežni stražniki začeli streljati s strojnimi puškami na barko. Charles Tarvers, ki je edini preostali človek s tihotapske ladje, je izjavil, da je zvezna obrežna ladja hipoma začela streljati na barko, ne da bi dala prej kaj svariža. Tihotapsko ladjo je zadelo 21 krogel, in pri tem so bile štiri osebe ubite.

je ponudbo v načelu sprejel, vendar se poganjanja še vrše. Glavna ovira bo najbrže vprašanje njegovega bivanja v Zedinjenih državah, za katerega bi moral v tem slučaju ponovno prositi, ker bi se operala dala šele enkrat sredi septembra.

Ponudba je rezultat njegovega krasnega uspeha, ki ga je dosegel s svojim čikaškim koncertom in kateremu so prisostvovali tudi številni Čehi. Če se vprašanje dovoljenja za podaljšanje njegovega bivanja v Ameriki ugodno reši, bo Banovec pel svojo vlogo v češkem jeziku. Vsekakor je to povabilo od strani razvajanih Čehov za Banovca, kakor tudi za vse nas Slovence zelo laskavo.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Umrli so v Ljubljani v času od 8. do 14. decembra: dr. Franc Hubad, odvetnik, 50 let, Zaloška cesta 11; Helena Raketelj, bivša prodajalka, 68 let, Vidovdanska cesta 9; Ivan Mencin, strojnik, 48 let, Gradišče 7; Alojzij Tschokert, bivši delavec, 65 let, Japljeva ulica 2; Matija Kržič, kmetovalec, 56 let, Vidovdanska cesta 9; Blaž Scharf, bančni uslužbenec, 71 let, Selenburgova ulica 7; Ursula Schein, zasebnica, 76 let, Hirska ulica 22. — V bolnici so v istem času umrli: Marija Košir, užitkarica, 76 let, Vič 17; Marija Kočar, služkinja, 28 let; Anton Miklavc, zasebni uradnik, 18 let, Jegličeva cesta 3; Ivana Čiznar, služkinja, 34 let, Bebunge, Gorenjsko; Janez seljak, posestnik, 60 let, Jarčja dolina 9; Marija Mikulič, postrežnica, 63 let, Poljanska cesta 20; Frančiška Jurgele, žena posestnika, 34 let, Spodnji otok; Ivan Lah, zasebni, 80 let, Gregorčičeva ul. 7; Franc Gabrovšek, sin posestnika, 23 let, Matena 29; Angela Matelič, žena fin. podpredsednika, 33 let, Semič.

Umrli je 25. novembra po daljši bolezni mož-postenjak, Anton Ercek iz Zabukovja pri Raki.

Umrli je v župniji Smartnove Dreti na dan svojega godu 26-letna Franciška Šporin, vneta Marijina družbenica, ki je zlasti veliko storila za nabavo novih zvonov pri Sv. Joštu.

Umrli je 28. novembra na Vodenicah pri Kostanjevici Ursula Penca v starosti 74 let. Pokojna, ki je bila splošno zelo priljubljena, je bila mati 8 otrok; 4 žive v Ameriki, 4 v bližini doma.

Iz Trebelnega. V nedeljo, dne 24. novembra, smo spremlili k večnemu počitku Franceta Pavšelj, posesnika in gostilničarja iz Mirne vasi. Na poslednji poti ga je spremljala ogromna množica. Pogreba se je udeležil tudi ves občinski odbor, kjer je bil tudi on celih 27 let. Več let je bil ključar podružne cerkve sv. Antona. Bil je nad eno uro oddaljen od župne cerkve, vendar smo ga videli vsako nedeljo že močno opešanega v cerkvi v svojem 73. letu.

Rojstni dan Nj. V. kralja v Ljubljani. Z udanostjo v srcih je Ljubljana praznovala rojstni dan vladarja, Nj. Vel. kralja Aleksandra I. Mesto je bilo vse v zastavah, z vsake hiše je vihrala državna trobojnica. Celo v najoddaljenejših predmestjih in celo na Viču, Barju, v Mostah in drugod, so z zastavami okrašene hiše pričale o zvestobi in ljubezni našega naroda do Nj. Vel. kralja. V stolnici je ob 10. dopoldne daroval prevzvišeni g. knezoškof dr. A. B. Jeglič slovesno pontifikalno mašo s Te Deumom. Pristovale pa so ji vse odlične osebnosti našega mesta in zastopniki upravnih oblasti z banom inž. Serneceem in divizijskim poveljnikom Tripkovičem na čelu. Pristovovali so službi božji zastopniki tujih držav, vse državno uradništvo, aktivni in re-

(Dalje na 6. strani)

DRUŠTVENA NAZVANILA

Društvo sv. Cirila in Metoda
št. 8, Joliet, Ill.

Dne 15. decembra 1929 je naše društvo imelo svojo letno, oziroma glavno sejo, ki se je vršila v najlepšem redu. Sledeči odbor je bil izvoljen za leto 1930:

Frank Terlep, predsednik; Martin Kambich Jr., podpredsednik; Matthew Buchar, tajnik; Felix Jamnik Jr., blagajnik; John Znidarsich, zapisnikar; nadzorniki: Thomas Buchar, John Barbich Sr., Math Vranesich; bolniški odbor: Marko Znidarsich, John Kralj Sr., Joseph Rakar; zastavonoše: William Buchar, Frank Papež Jr.; banderonoše: Bonny Buchar, John Papež Jr.; reditelj Jakob Solnce; društveni zdravnik Dr. Martin Ivec.

Ob enem naznanjam, da se bo vršila prva redna seja leta 1930 dne 19. januarja v spodnjih prostorih "Slovenia" dvorane. Na to sejo ste vsi člani prijazno vabljeni, ker se bo na isti vršilo umeščenje novega odbora za leto 1930 in boste tudi čuli letoletno finančno poročilo naših nadzornikov. Po dovršeni seji bo malo okrepljen in medsebojne zabave z bratskimi pogovori. Torej na svidenje dne 19. januarja na naši prihodnji seji!

S sobratskim pozdravom,
Matthew Buchar, tajnik.

Iz urada društva Marije Device
št. 50, Pittsburgh, Pa.

Naša veselica na Silvestrov večer je bila povoljno obiskana. Bilo je prisotno veliko mladine in primerno število odraslih ter več uradnikov uglednih bratskih organizacij in društev. Kot glavni govornik tega večera je bil Mr. Anton Zbanič, predsednik JSKJ. Navedeni je zbrano skupino pozdravil malo pred prihodom novega leta z lepim nagovorom, ki je trajal pol ure, tako da je zaključil staro in pričel novo leto v dobrem razpoloženju. Nato so sledili še drugi govorniki s svojimi voščili ter čestitkami. V resnici, lanski Silvestrov večer bo gotovo ostal vsem udeležencem v prijetnem spominu.

Kot predsednik društva tem potom uljudno vabim vse članstvo našega društva, da se gotovo udeležijo prve letne seje dne 12. januarja, kajti ta seja bo tako važna kakor glavna seja, in bo zaprta naš novi odbor za tekoče leto; tako boste čuli letoletno finančno poročilo o društvenih dohodkih in izdatkih ter koliko je skupnega društvenega premoženja. Na prihodnji seji se bo tudi začrtalo nadaljnjo pot društvenega poslovanja za leto 1930, koje glavni namen naj bi bil pridobivanje novih čvrstih članov in članic za naše društvo, osobito za mladinski oddelek. Ta oddelek je najboljši rezervni sklad za društvo in Jednoto, saj se iz istega jemlje nove moči za bodočnost, da je društvu ter Jednoti obstanek zagotovljen. Agitirati za ta oddelek je sedaj lahko, ker naša Jednota sprejema otroke že takoj po rojstvu in ni treba več čakati celo leto. Torej stopimo z združenimi močmi vsi na delo za povečanje aktivnega in mladinskega oddelka, da se doseže željeno število članstva pri društvu in Jednoti!

Z bratskim pozdravom,
Geo. Staresinich, predsednik.

Iz urada predsednika društva
Marije Pomagaj št. 79,
Waukegan, Ill.

Sobrat urednik: Danes je Novega leta dan. Zato voščim Vam in vsemu članstvu našo dične Jednote srečno, zadovoljno in veselo Novo leto.

Ker pa s nastopom Novega leta pride v tisknici vas nov, zato se o tem tudi pri nas pogovarjamo.

Prva bolj važna stvar, katero bomo v kratkem imeli v naši naselbini je slovesno obhajanje 25-letnice obstanka našega društva, ki se vrši v nedeljo, dne 26. januarja. Na to slavnost so uljudno vabljeni vsa razna društva iz te naselbine ter okolice. Nekatera izmed teh so se že odvzela, druga pa še tem potom prosimo, da naj nam kmalu naznanijo, da bomo vsaj približno znali koliko bo udeležencem. Za vašo naklonjenost se vam že vnaprej lepo zahvaljujemo in za eno obljubujemo, da bomo to vašo uslugo skušali povrniti po naših najboljših močeh ob enakih prilikah.

Vas pa, dragi mi bratje ter sestre, prosim, da se držite društvenega sklepa in pravil. Ako je kedaj naše društvo vas potrebovalo, je to gotovo sedaj ob 25-letnici. Zdjaj mora stopiti vse na plan, staro in mlado. Zato ne recite: O, brez mene bo že minilo! Recite rajši: Jaz sem tudi član (ica) tega društva, in zaradi tega se moram tudi jaz pokazati ob 25-letnici društva!

Starši, ki nimajo še svojih otrok zavarovanih v mladinskem oddelku KSKJ se prosim, da to store v kratkem času. Starši, ki pa že imate svoje otroke v tem oddelku, pa prosimo, da jih pošljete ta dan na našo slavnost. Dopoldanske slavnosti se udeležijo celokupni mladinski oddelek KSKJ tu kajnjih društev.

Ker se začne pol-letno zborovanje glavnih uradnikov v Jolietu dne 20. januarja, sme povabili tudi iste. In ker nam je brat glavni predsednik A. Grdina obljubil, da pridejo, zato prosimo vse rojake in rojakinje iz Waukegana, North Chicaga, kakor tudi iz vseh drugih bližnjih naselbin, da se udeležite te slavnosti ako vam je mogoče. Vstopnina znaša \$1 za banket, ta tiket je veljaven potem tudi za večer. Vstopnina samo za večer znaša 50c. Vsak član in članica našega društva naj kupi eno vstopnico za banket in mora biti navzoč, drugače se bo z njim postopalo po društvenih pravilih člen 21, točka 4. Program bo tudi kar najbolj mogoče fino izbran. Torej vas še enkrat najuljudneje vabim na to slavnost.

S sobratskim pozdravom,
John Cankar, predsednik.

Društvo Marije Čistega Spočet
ja, št. 80

South Chicago, Ill.—Ob zaključku letnih računov pri našem društvu, št. 80 KSKJ, sem dobila nalogo, da sporočim o našem delovanju in napredku za leto 1929. Ker bi vzelo preveč prostora v "Glasilo" bom sporočila kar je res za članice naše društva potrebno, da znaajo, to je, da vse pridejo na prihodnjo januarjo sejo, da jim bo naša sestra tajnica prečitala o dohodkih in izdatkih. Smelo, kot nadzornice naše bogate društvene blaginje, vam sporočim le to, da smo naše uradne knjige v najlepšem redu, niti male potehte ni bilo. Čast naši doseganju blagajničarki Mrs. Rose šime za njeno skrbno in pošteno delovanje. Vsem nam je bilo žal, ker ni sprejela še v bodoče tega urada. Enako priznanje gre naši doseganju nadzornici Mrs. Mary Yerkovac za njeno pridno in vestno računanje uradnih knjig. Vse uradnice smo do sedaj skupno delovale in napredovale; to je dokaz, da v slogi je moč. Članice katere niste bile na zadnji seji opominjam kaj smo imele zadnje leto po janu-

arški seji. Gotovo se bo vaša spominjala, kaj se more poslabšati. Navzoč lebo letos po seji, kar pomeni, potice kot ribiči, včasih, poteni pušci, in vsa ta se bo, ker vsaka članica imamo kaj dobrega in lepega, tudi vsaka članica naj bo navzoča, da ji ne bo žal ako zamudi ta lep večer. Ako kakera še ne va, naj čita "Glasilo" o 25-letnici društva Marije Pomagaj v Chicagu, kamor se malimo polnoštevilno udeležiti dne 26. januarja in stem pokazati našo naklonjenost; svedoča zgodaj, kajti ravno isti dan, 26. januarja, zvečer bodo kazane slike veselovskega katoliškega shoda iz Lemonta v naši cerkveni dvorani. Po predstavi slik bo pa še nekaj novega, in sicer res krasnega za nas Slovence. V cerkveni dvorani bo pel slovenski "Caruso" Mr. Šabec. Mr. Wm. Kompare, predsednik viteškega društva sv. Florijana, mi je povedal, da je slišal peti našega vojaka g. Šabeca in sicer da je tako lepo pel—se je izrazil Mr. Kompare—da nisem še slišal tako krasnega in milega glasu. Torej na veselo svidenje, g. Šabec! V imenu ženskega društva št. 80 KSKJ Vam kličem pristočno dobrodošli v našo sredo 26. januarja!

Ob zatonu leta 1929 želimo vsem našim sosestram članicam srečno in zdravo novo leto! Enako vsemu članstvu naše dične K. S. K. Jednote.

Mrs. Rose Ziherie,
nadzornica dr. št. 80 KSKJ.

Društvo sv. Cirila in Metoda
št. 90, So. Omaha, Neb.

Tukaj navajam uradnike našega društva za leto 1930, ki so bili izvoljeni na zadnji letni seji:

Predsednik Martin Draganac, 5116 So. 22d St.; podpredsednik Josp Grdun; tajnik Josip Lesac, 3603 West St. So.; drugi tajnik John Urih; blagajnik Pavel Bižal, 3710 West St. So.; nadzorniki: Frank Kompar, Anton Krasevac. Naša seja se vrši vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne na 36. in X St. v šolski dvorani.

S pozdravom in iskrenimi novoletnimi čestitkami ter voščili,
Josip Lesac, tajnik.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 91,
Rankin, Pa.

Na naši zadnji letni glavni seji dne 8. decembra m. l. so bili izvoljeni za tekoče leto sledeči odborniki:

Predsednik Josp Car, podpredsednik Rudolph G. Rudman, tajnik F. J. Habich, drugi tajnik Peter Witina, blagajnik Marko Šimčič, nadzorni odbor: Steve Jelenčič, Thomas Asich, Anton Nemanich, bolniški obiskovalec Alojz Bradica.

Torej te odbornike so naši člani izvolili za leto 1930. Upam, da bomo skupno delovali v korist društva in Jednote.

Važen nasvet vsem našim članom ter članicam: Želim, da bi se v bodoče bolj redno udeleževali mesečnih sej kot se je to dosedaj vršilo. Kaj naj ukrepa sam odbor na seji, če člani ne dohajajo? Povem vam, da sem videl na zadnji decemberski seji nekaj takih članov, katerih ni bilo tekom celega leta blizu, dasiravno stanujejo v mestu. Torej na zanimarajte mesečnih sej v bodoče. Same enkrat na mesec lahko žrtvujete dve uri časa v korist društva. Če je kaj več članov navzočih, se vedno in bolj lahko doseže uspeh. Prosim vas torej, da pridete na prihodnjo sejo dne 12. januarja, da boste slišali letoletno finančno poročilo za leto 1929.

Tako tudi prosim člane, da bi bolj redno plačevali svoj assessment, ne pa tako, kakor se je gojilo zadnje leto. Ako se pripridi komu kaka neprilika, naj posledice sam sebi pripiše. To si dobro zapomnite!

K sklopu še spominjam na vse one člane in članice našega društva, ki se nimate svojih ma-

h jih vpišete; to bo v vašo lastno korist. Pomnilite, da je assessment zanje zelo nizke, borih 15c na mesec. Za to svetlo imate svojega otroka zavarovanega za slučaj nesreče. Upam, da bodo naši cenjeni člani ter članice ta moj apel vpoštevali(e).

Srečno in zadovoljno Novo leto ter veliko uspeha želimo vsem skupaj.

Pozdrav,
F. J. Habich, tajnik.

Društvo sv. Alojzija št. 95,
Broughton, Pa.

S tem naznanjam sklep zadnje glavne letne seje z dne 8. decembra 1929, ki se glasi: Ako se član ne udeležijo društvene seje vsaj enkrat v treh mesecih, plača 50c v društveno blaginjo.

Dalje je bilo odobreno, da be za mesec januar 1930 razpisani posebni assessment v znesku 50c za vsakega člana (ico) v korist društvene blaginje. Dosedaj niso plačevali ne člani, ne članice nobenih prispevkov za upravne stroške, ki niso zavarovani v centralni bolniški podpori. Znaprej, oziroma v letu 1930, bo pa razpisano vsak mesec 10c na vsakega člana in članico za pokritje stroškov pri društvu.

Ob enem priporočam vsakemu članu in članici, da naj v letu 1930 vsak(a) dovede vsaj enega novega kandidata v našo društvo.

S sobratskim pozdravom,
Anton Ipavec, tajnik.

Društvo sv. Veronike št. 115,
Kansas City, Kas.

Na naši zadnji glavni letni seji dne 8. decembra je bil izvoljen sledeči odbor za tekoče leto:

Predsednica Josipina Zupan, podpredsednica Marija Majerle, tajnica Katarina Majerle, zapisničarica Johana Anžiček, blagajničarka Marija Višček, nadzornice: Agnes Majerle, Marija Čop, Marija Kalič, bolniška predsednica Margareta Sterk, obiskovalke Frances Urh, Barbara Jernejčič, Ana Ritmanič, zabavni odbor: Marijo Milčinovič, Uršula Kragel, zastavonošilke: Frances Stimec, Ana Knaus.

Dragi mi članice: Prosim vas, da se bolj redno udeležujete mesečnih sej ter da bolj točno plačujete svoje mesečne prispevke, kajti vsaka članica, ki ostane dva meseca na dolgu, in naj med tem časom zbolji, si bo sama odklonila podporo; tako namreč določajo pravila. To je dovolj jasno, da ne bo potem nobena zvržala krivde na društveno tajnico.

Voščim vsem članicam našega društva in vsemu članstvu naše K. S. K. Jednote prav srečno Novo leto.

S sestričnim pozdravom,
Katarina Majerle, tajnica.

Iz urada društva sv. Jeronima,
št. 153, Canonsburg, Pa.

Tukaj v naši naselbini smo imeli v nedeljo, dne 1. decembra 1929 med nami našega vrlega Jednotinega predsednika, brata Antona Grdina, ki nam je kazal filmske slike zadnjega veselovskega katoliškega shoda in Jednotine 35-letnice.

Za to prireditve sta se zavzela naše društvo sv. Jeronima, št. 153, in društvo Kraljica Majnika, št. 194. Označena društva sta tako vrlo delovala, da se je doseglo popoln uspeh, kajti dvorana je bila polna gledalcev. Sliho se je kazalo v krasni dvorani društva Postojnska jama, št. 138, SNPJ., ki je res zelo pripravna za tako stvar.

Sobrat A. Grdina, gl. predsednik, je prišel v našo naselbino označeno nedeljo popoldne. Čakali so ga odborniki društva sv. Jeronima že na postaji v Pittsburghu. Od tam so se peljali z avtom Mr. Riska naravnost v Canonsburg, kjer se je vršil obed pri sobratu Kralcu v družbi odbornikov društva. Zatem smo šli v naš lasten dru-

štveni dom, kjer se je ob 2. uri popoldne pričela glavna letna seja. Isto je otvoril naš društveni predsednik br. Adolf Tomsic, na kar je predstavil brata gl. predsednika. Mr. Grdina nam je povedal dosti lepih in zanimivih stvari v korist vere in Jednote. Njegovega govora ne bomo zlepa pozabili! Potem je naš društveni predsednik izročil kladivo br. gl. predsedniku, ki je vodil gl. sejo v jako lepem redu. Na tej seji so bili izvoljeni sledeči uradniki za tekoče leto:

Predsednik Adolf Tomsic, podpredsednik Martin Žagar, tajnik Anthony F. Bevec Jr., blagajnik Anton Tomsic, zapisnikar Frank Kirm., poleg tega pa še nadzorniki, zastavonoše in maršal.

Ko se je seja končala ob 4 uri, smo se malo zabavali v našem društvenem domu, kjer se je sobrat glavni predsednik spoznal z našim članstvom. Zatem smo šli pa nazaj v hišo sobrata Fr. Krulca na okusno večerjo. Ob 6:30 smo se podali v dvorano glede prikazovanja slik; dvorana je bila istočasno že polna gostov. Program se je začel točno ob 7:30. Najprej so zapele članice našega mladinskega oddelka dve mični pesmi, nato je bil pa pozvan k besedi sobrat Anton Grdina (ki je govoril o narodnosti v slovenskem in angleškem jeziku. Govoril je izborni in žel zate buren aplavz. Prepričan sem da besed sobrata glavnega predsednika naše ljudstvo ne bo tako kmalu pozabilo. Temu je sledila še ena pesem članic mladinskega oddelka, nakar je začel sobrat glavni predsednik kazati filmske slike. Občinstvo jih je z občudovanjem in tudi s smehom gledalo. Ta slika nam v resnici kaže, da katoliška vera med ameriškimi Slovenci še ni propadla. Samo ženske iz naše naselbine so se mi smilile v tej sliki, ker so morale preveč hitro naprej in nazaj kragati. — Ta so bile: Mrs. Amalija Krulc in njena hčerka Miss Anna Krulc ter F. Tomsic. Sliko so bili gledalci v občelo zelo zadovoljni.

Po dovršenem programu smo se podali zopet v naš lasten dom društva sv. Jeronima, kjer so nam članice društva Kraljica Majnika pripravile zelo okusno večerjo. Iskrena hvala temo društvu za njih postrežbo! Po večerji je bil za stoloravnatelj naš sobrat Mike Tomsic, ki je pozval k besedi več naših članov in drugih. Vsak je kaj lepega in koristnega povedal. Nadalje je govoril še sobrat gl. predsednik, in sicer o pomenu katoliških podpornih društev in drugem. Sobrata Grdina bi človek rad vso noč poslušal, tako izborni govori.

Ob sklepu smo se podali zopet v avto Mr. Riska, ki nas je peljal v Pittsburgh na postajo, odkoder je brat Grdina odpotoval v Cleveland ob 2. uri ponoči.

Da, označeni dan bo ostal vsem v lepem spominu, saj se o njem še danes med ljudstvom govori.

Sobrat Grdina: — Oprostite, ker smo Vam delali toliko truda in napora v naši naselbini. Hvala Vam za Vaš nastop in lepe besede! Naredili ste najbolj vtis, tukaj in upamo, da se zopet kaj kmalu vidimo skupaj!

Zdjaj pa voščim srečno in veselo Novo leto vsemu članstvu K. S. K. Jednote!

S pozdravom,
Anthony F. Bevec, Jr.,
tajnik društva št. 153.

Iz urada društva Kraljica Majnika, št. 157, Sheboygan, Wis.

Cenjene sosesre! Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se gl. seja spremeni na nedeljo popoldne. Torej gl. ali letna seja se bo vršila dne 12. januarja ob 2. uri popoldne v cerkveni dvorani. Prosim vas, da se te seje udeležite vse, brez izjeme (samo tiste na bolniškem listu so izzete); drugača izgovora

pri tem ni nobenega. Katere se torej ne udeležijo te seje, bo morala plačati \$1 kazni. Assessment bom pobirala še pred eno uro ter prosim, da pridete toliko prej, da se s pobiranjem assessmenta ne bo oviralo otvoritve seje, ker seja se prične točno ob 2. uri. Na programu imamo več točk za rešiti; dve izmed njih sta zelo važni. Prva je volitev odbora za leto 1930. Odbor, katerega si boste izvolile, bo delal za vas celo leto, dajal vam nasvete in vodil društvene zadeve. Ako vam katere sedanjih uradnic ni po volji, na glavni seji boste imele pravico si jo prebrati. Druga važna točka je, kako bomo obhajale 15-letnico društva. Zato vas še enkrat opozarjam, drage sosesre, da z zanimanjem pridite vse.

Dne 11. decembra je umrla članica našega društva, Ana Juricek. Bodi ji ohranjen blag spomin. (Več o tem sem že poročal v Amerikanskem Slovencu. Najlepša hvala pogrebnem P. Novšek, F. Slapnik, J. Renuša, in prav tako tudi članicam, ki so se v tako velikem številu udeležile pogreba. Ker se je naše društvo v zadnjem času znatno pomnožilo po številu in ker nam je šolska soba res premajhna za glavno sejo, zato se preselimo z glavno sejo v cerkveno dvorano. Fantje društva "Nada" so nam neradi odstopili dvorano za ta dan, a vendar so se daji pregovoriti. Naše članice se tem fantom lepo zahvaljujejo za to uslugo. Navsvidenje torej dne 12. januarja ob 2. uri popoldne v cerkveni dvorani! Vsem članicam našega društva želimo veselo ter srečno Novo leto 1930! Pozdrav vsem!

Johanna Mohar, tajnica.

Iz urada društva sv. Mihalj, št. 163, Pittsburgh, Pa.

Pozivaju se člani i članice na dojdjuču sjednicu 12. januara, pošto je ovo prva sjednica te godine. Zato je potrebno, da svaki član i članica dođe na ovu sjednicu. Imat će svaki priliku, da čuje, kako smo radili prošle godine. Jesmu li napredovali, ili nazadovali? Čuti ćete za svaki cent, koliko ste uplatili i zašto je izdan.

Dalje vam mogu javiti, da će svaki član i članica dobit Jednotin stenski kalendar na ovoj sjednici. Ove godine su kalendari lepo i umjetno izdelani.

Još bi vas opomenio, da ne zaboravite za nove članove; ako nije moguće dobiti odraslog člana, dobite ga za pomladak. Ako dobijete novog člana ili članicu, znate, da ste učinili jednu stvar za dobrobit društva i naše mile K. S. K. Jednote!

Sa pozdravom!
Thomas Belanich, tajnik.

Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn.

Tem potom naznanjam članicam našega društva, da so bile sledeče uradnice društva izvoljene za leto 1930:

Predsednica Mary Shukle, podpredsednica Mary Peterlin, tajnica Elizabeth Rakovitz, zapisničarica Gabrijela Masel, blagajničarka Mary Patka; nadzornice: Frances Muhic, Terezija Krall; bolniške obiskovalke: za mesto Lucija Kapsh in Mary Perušek, za Fayal Location Gabrijela Masel, za Sprute Mary Peterlin, zastavonošilke Mary Osolnik, Josie Jaquezich.

Tem potom iz srca želim društvu Marije Pomagaj prav veliko napredka v letu 1930. Ob enem pa želim vsemu članstvu KSKJ, posebno pa članicam zgoraj omenjenega društva, prav srečno in veselo Novo leto!

S sosesrskim pozdravom,
Mary Udovich, bivša tajnica.

Iz urada društva sv. Ane št. 170,
Chicago, Ill.

Staro leto je zatonilo v večnost, in nastopilo je novo leto 1930. Ne vemo pa kaj nam vse

prinese to leto, katerega smo ravnokar nastopili. Bog daj, da bi bilo srečno in blagoslovljeno. Zdjaj vas pa vprašam, drage sosesre, kaj je naša naloga v tem bodočem letu? Gotovo boste odgovorile to, da bi naše društvo sv. Ane šlo vedno naprej in naprej po poti napredka in medsebojne sesterske ljubezni. Ali žalibog, prave sesterske ljubezni nam še manjka v veliki meri. In Bog ve, če bo res enkrat med nami zavládala prava ljubezen, kar jaz v imenu društva iskreno želim in upam. Daj Bog, da me moje upanje ne bo goljufalo ampak se urešničilo. Nadalje si tudi želim, da bi med nami oživila večja navdušenost za pridobivanje novih članic. Poglejmo v naše "Glasilo" in kaj vidimo? To, da nekatera društva zelo lepo napredujejo, kar jim je gotovo v čast in ponos. Začnimo tudi me tako, vsaka naj po svoji moči agitira za vstop v naše društvo. Če ne gre enkrat, pa naj poskusi drugikrat. Saj lepa beseda zmira najde lepo mesto. Če bomo skupno delale roka v roki za napredek društva in Jednote, vedite, da bo uspeh popoln, in potem na koncu leta lahko z veseljem gledamo trud, katerega smo imele. Zdjaj pa vam naznanjam, da se naša seja NE BO vršila, kakor običajno, drugo nedeljo, 12. januarja, ampak tretjo nedeljo, to je 19. januarja. To pa zaradi tega, ker ima drugo nedeljo društvo sv. Ivana Krstitelja št. 13 D. S. D. svojo prireditve. Društvo bo imelo lepo igro in ima zdaj vsaka priložnost si jo ogledati, a seje pa ne moremo tako hitro končati, zato je zdaj preložena. Prosim vas, da pridete tudi na to sejo v tako lepem številu, kot ste se odzvale mojemu vabilu k zadnji letni seji. Več važnih stvari imamo za rešiti, kar ne moremo zopet preložiti na drugo sejo. Torej, pridite vse.

Zdjaj naj se za zahvalim v imenu društva naši sosestri Mary Nečimer, ki nam je tako dobre kofe pripravila. Še zdaj se mi skomine delajo po njih, tako so bili dobri. Veš, Mary, kaj Ti povem, še za to sejo jih napeči, boš videla, kako Ti bomo hvaležne za nje. Nadalje tudi hvala tistim sosestram, ki so preskrbele dobre klobase. Imele smo res dober prigrizek na zadnji seji, za kar sprejmite v imenu društva zahvalo vse čiste, katere ste ga pripravile. Hvala vam. Na svidenje torej na seji dne 19. januarja.

Sosesrski pozdrav,
Anna Frank, tajnica.

VABILNO NA PRIKAZOVANJE JEDNOTINIH FILMSKIH SLIK

Iz urada društva Presv. Srca Jezusovega št. 172, West Park, O.

Zadnji čas se veliko piše, čita in govori o filmski sliki naše Jednote, katero se je kazalo že v številnih naselbinah širom Amerike. Da bomo imeli tudi tukaj v West Parku priliko videti to znamenito sliko, smo se v ta namen dogovorili s sobr. gl. predsednikom, ki ima to stvar v oskrbi.

Prihodnjo nedeljo, dne 12. januarja, je za to določen dan. Slika se bo kazalo v cerkveni dvorani; pričetek ob 2. uri popoldne.

V prvi vrsti uljudno vabim vse članstvo našega društva, da pridete za gotovo v cerkveno dvorano ob določenem času. Ne bo vam žal, če si boste to sliko ogledali. Sobrat gl. predsednik nam bo pri tej priliki gotovo tudi kaj lepega in primernega povedal, saj je mojster v tem. Tako uljudno vabimo tudi druge rojake in rojakinje iz naše naselbine, da se udeležite prikazovanja te slike. Kaj takega še nismo imeli tukaj na West Parku. Torej na svidenje prihodnjo nedeljo v cerkveni dvorani!

S pozdravom,
Anton Kmet, tajnik.
(Dalje na 3. strani).

štveni dom, kjer se je ob 2. uri popoldne pričela glavna letna seja. Isto je otvoril naš društveni predsednik br. Adolf Tomsic, na kar je predstavil brata gl. predsednika. Mr. Grdina nam je povedal dosti lepih in zanimivih stvari v korist vere in Jednote. Njegovega govora ne bomo zlepa pozabili! Potem je naš društveni predsednik izročil kladivo br. gl. predsedniku, ki je vodil gl. sejo v jako lepem redu. Na tej seji so bili izvoljeni sledeči uradniki za tekoče leto:

Predsednik Adolf Tomsic, podpredsednik Martin Žagar, tajnik Anthony F. Bevec Jr., blagajnik Anton Tomsic, zapisnikar Frank Kirm., poleg tega pa še nadzorniki, zastavonoše in maršal.

Ko se je seja končala ob 4 uri, smo se malo zabavali v našem društvenem domu, kjer se je sobrat glavni predsednik spoznal z našim članstvom. Zatem smo šli pa nazaj v hišo sobrata Fr. Krulca na okusno večerjo. Ob 6:30 smo se podali v dvorano glede prikazovanja slik; dvorana je bila istočasno že polna gostov. Program se je začel točno ob 7:30. Najprej so zapele članice našega mladinskega oddelka dve mični pesmi, nato je bil pa pozvan k besedi sobrat Anton Grdina (ki je govoril o narodnosti v slovenskem in angleškem jeziku. Govoril je izborni in žel zate buren aplavz. Prepričan sem da besed sobrata glavnega predsednika naše ljudstvo ne bo tako kmalu pozabilo. Temu je sledila še ena pesem članic mladinskega oddelka, nakar je začel sobrat glavni predsednik kazati filmske slike. Občinstvo jih je z občudovanjem in tudi s smehom gledalo. Ta slika nam v resnici kaže, da katoliška vera med ameriškimi Slovenci še ni propadla. Samo ženske iz naše naselbine so se mi smilile v tej sliki, ker so morale preveč hitro naprej in nazaj kragati. — Ta so bile: Mrs. Amalija Krulc in njena hčerka Miss Anna Krulc ter F. Tomsic. Sliko so bili gledalci v občelo zelo zadovoljni.

Po dovršenem programu smo se podali zopet v naš lasten dom društva sv. Jeronima, kjer so nam članice društva Kraljica Majnika pripravile zelo okusno večerjo. Iskrena hvala temo društvu za njih postrežbo! Po večerji je bil za stoloravnatelj naš sobrat Mike Tomsic, ki je pozval k besedi več naših članov in drugih. Vsak je kaj lepega in koristnega povedal. Nadalje je govoril še sobrat gl. predsednik, in sicer o pomenu katoliških podpornih društev in drugem. Sobrata Grdina bi človek rad vso noč poslušal, tako izborni govori.

Ob sklepu smo se podali zopet v avto Mr. Riska, ki nas je peljal v Pittsburgh na postajo, odkoder je brat Grdina odpotoval v Cleveland ob 2. uri ponoči.

Da, označeni dan bo ostal vsem v lepem spominu, saj se o njem še danes med ljudstvom govori.

Sobrat Grdina: — Oprostite, ker smo Vam delali toliko truda in napora v naši naselbini. Hvala Vam za Vaš nastop in lepe besede! Naredili ste najbolj vtis, tukaj in upamo, da se zopet kaj kmalu vidimo skupaj!

Zdjaj pa voščim srečno in veselo Novo leto vsemu članstvu K. S. K. Jednote!

S pozdravom,
Anthony F. Bevec, Jr.,
tajnik društva št. 153.

Iz urada društva Kraljica Majnika, št. 157, Sheboygan, Wis.

Cenjene sosesre! Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se gl. seja spremeni na nedeljo popoldne. Torej gl. ali letna seja se bo vršila dne 12. januarja ob 2. uri popoldne v cerkveni dvorani. Prosim vas, da se te seje udeležite vse, brez izjeme (samo tiste na bolniškem listu so izzete); drugača izgovora

Iz urada društva sv. Martina št. 178, Chicago, Ill.

Cenjeni mi sobratje: Naznanjam vam, da se naša seja vrši v nedeljo, dne 12. januarja, ob navadni uri. Prošeni ste, da pridete vsi na to seja. Na tej seji bo umeščen odbor za leto 1930 in več važnih stvari bo za rešiti, kakor tudi celoletni račun bo prečitán. Na zadnji seji je bil izvoljen sledeči odbor: Martin Gabor, predsednik; Matija Hajdinjak, podpredsednik; Joseph Farkos, tajnik; John Gyorkos, blagajnik; Michael Haklin, zapisnikar; nadzorniki: Steve Foys, Frank Possedi, Marko Vouri. Kot bivši tajnik, se vam vsem zahvaljujem za vaše naklonjenost v teh letih, ko sem bil v uradu. Tudi zdaj bom delal, kolikor bo v moji moči, za napredek društva in Jednote.

Sprejmite vsi sobratski pozdrav,
Martin Frank,
bivši tajnik

Društvo Marije Pomagaj, št. 188, Homer City, Pa.

Članom in članicam našega društva se uljudno naznanja, da so bili dne 1. decembra izvoljeni sledeči uradniki za leto 1930: Predsednik Frank Kozela, podpredsednik Steve Selacek, tajnik Frank Farenchak, blagajnik in zapisnikar Petar Bekina; nadzorni odbor: Mike Grego, Katy Zele in Helena Pusknik. Seje se bodo vršile vsako prvo nedeljo v mesecu pro sibratu George Pušnik.

Dalje uljudno prosimo vse naše člane in članice, da naj skuša vsak pridobiti vsaj enega novega člana (co), posebno za mladinski oddelek. Obenem tudi naznanjam sklep zadnje letne seje, da bo moral vsak član in članica plačati 50 centov v društveno blagajno; kdor se bo temu protivil, zapade kazni po pravilih. Istotako kaznen \$1.00 bodo morali vsi tisti plačati, ki se niso udeležili letne seje, kakor je bilo že na znanje.

Končno pozdravljam vse sobrate in sestre K. S. K. Jednote, najbolj pa mladino ter jim voščim in želim zdravo ter srečno Novo leto 1930!

Frank Farenchak, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj št. 190, Denver, Colo.

Naznanja se vsem onim članicam, ki se niso udeležile zadnje glavne decemberske seje, da je bil na isti izvoljen sledeči odbor za tekoče leto: Predsednica Ana Virant, podpredsednica Katarina Epek, tajnica Mary Perme, zapisnikarica Mary Koprivec, blagajničarka Agnes Krašovec, nadzornice: Ana Domitrovič, Johana Mencin, Amalija Svigel, bolniška nadzornica Mary Perme rediteljica Johana Kastelic.

Seje se vrše vsako drugo nedeljo v Dvorani slovenskih društev ob 2. uri popoldne.

S tem prosim vse članice, da bi se bolj zanimala se seje v letu 1930, kakor se je to vršilo pretečeno leto. Čim več nas je skupaj zbranih, lepše se glasi za društvo da bolj napreduje v vseh rečeh, najbolj pa v članstvu, ker se na seji lahko kaj razmotri kaj bi bilo boljše za pridobivanje novih članic v naše društvo ter Jednoto. Ako nas je na seji samo nekaj zbranih nam ni mogoče nič narediti. Torej upam in želim, da boste vpoštevale te moje vrstice.

S sosestrskim pozdravom,
Mary Perme, tajnica.

Iz urada društva Marije Pomagaj št. 196, Gilbert, Minn.

Naše društvo je imelo svojo letno seja dne 8. decembra, ki se je vršila v lepem redu in v zadovoljstvo vseh, ki so se iste udeležile. Seja je bila dobro obiskana, in tako je prav! Jaz mislim ter želim, naj bi bilo na vsaki seji toliko članic. Kako bi bilo na ta način vse bolj ži-

vahno in zadovoljno pri našem društvu.

Kakor vam znano, se je pri našem društvu precej spremenilo. Izvoljenih je bilo več novih uradnic, vsled česar je bila glavna seja jako živahna. Nove uradnice za leto 1930 so:

Kristina Kolar, predsednica; Mary Koshar, podpredsednica; Helen Yurchich, tajnica; Ana Kušlan, blagajničarka; Frances Potočnik, zapisnikarica; nadzornice: Johanna Filipcih, Mary Pike, Mildren Moren; Paul Tushar, zastavonoša.

Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Anton Kušlanovi dvorani.

Na prihodnjo ali januarско seja ste vse cenjene članice zopet prav uljudno vabljenje, ker bo zopet zanimiva; vrši se namreč umeščenje novega odbora. Torej so v prvi vrsti vse novoizvoljene odbornice vabljenje na to seja. Za to seja imamo tudi več novih kandidatij za sprejeti; torej pridite vse, drage mi sestre, na prihodnjo seja! Tako vas tudi uljudno prosim, da tudi v bodoče sodelujete z društvenim odborom.

Na zadnji glavni seji smo se domenile nekaj prireditelj v korist društva. In za to prireditev mora vsaka članica ali član nekaj pripomoči in sodelovati, namreč, da kupi vstopnico, če se prireditve udeleži ali ne. To liko v blagohotno naznanilo.

Dobila sem dovoljenje, da priredimo veliko plesno veselico in tombolo dne 19. januarja v A. Kušlanovi dvorani. Torej, drage mi sestre, stopite na noge, da se nam bo ta stvar obnesla! Vse morate k temu pripomagati. To bo menda edina naša prireditev v tem letu.

K sklepu vas še enkrat prosim ter opozarjam, da se udeležite prihodnje seje dne 12. januarja, da si izberemo pomočnice za omenjeno veselico. Prijavite se prostovoljno za veselečni odbor, da ne bodo vedno ene in iste prizadete. Vse to gre v korist društva in nas vseh.

Srečno in veselo Novo leto!
Pozdrav!

Helen Yurchich, tajnica.

Društvo Marije Čistega Spočetja št. 202, Virginia, Minn.

Na seji meseca decembra 1929 je bil izvoljen sledeči odbor našega društva za tekoče leto: Predsednica Mary Erzar, podpredsednica Johana Sterle, tajnica Mary Jankovich, blagajničarka Rose Prijanovich, zapisnikarica Josephine Deblock, nadzornice: Rose Novak, Frances Prijanovich, Johana Matkovich, društveni zdravnik Dr. Raifhala.

Seje se vršijo vsako tretjo nedeljo v mesecu v prostorih sestre Josephine Deblock.

Zdaj pa kličem iz dna srca vsem našim sestram ter sobratom širom Amerike: Veselo, srečno Novo leto, in mnogo napredka naši dični in najboljši podporni organizaciji, K. S. K. Jednoti!

S pozdravom,
Rose Tisel,
bivša tajnica.

Iz urada društva sv. Štefana št. 224, Cleveland, O.

S tem opominjam vse člane in članice našega društva, da se vrši naša redna mesečna seja v sredo, dne 8. januarja, zvečer ob 7:30 v navadnih prostorih. Zato vas prosim, da se v velikem številu udeležite te seje, ker bo zelo važna. Imamo nekaj nedognanih točk dnevnega reda za rešiti in tudi kaj za v bodoče ukreniti.

Kakor znano, je sedaj pri našem društvu skoro ves novi odbor. Zato dajmo, pokažimo se prekmurski in medjimurski Slovenci, da smo i mi katoličani, da se ne sramujemo naše katoliške organizacije. Delajmo zanjo vsi skupaj!

naše zadnje plesne veselice. Z leto smo dosegli velik uspeh, kajti za blagajno je preostalo okrog \$150 čistega dobička. To je gotovo lepa svota. Hvala vsem udeležencem in vsem onim, ki so na tej veselici kaj pomagali!

K sklepu vas ponovno opozarjam na prihodnjo seja, da se iste vsi udeležite.

S sobratskim pozdravom,
Vincent Zoratz, predsednik.

DOPISI

Eveleth, Minn.—Z žalostjo naznanjam prijateljem in sorodnikom, da mi je nemila smrt k sebi vzela mojo ljubljeno ženo, Marijo Shute. Dne 9. decembra 1929 je po več ko enoletni mučni boleznii za vedno zaspala v Gospodu.

Mučila se je vse leto; včasih ji je bilo boljše, da je mogla počasi hoditi, samo na zimo je vedno bolj in bolj šibela in slabela, da je bila nazadnje skoro že sama kost in koža.

Bila je skrbna žena in dobra mati, zato jo bomo še težje pozabili. Rojena je bila 15. septembra 1874 na Dolenji Podgori št. 8 pri Starem trgu ob Kolpi; njeno deklško ime je bilo Marija Vajdetič. Poročila sva se v starem kraju, kjer sva živela devet let, odkoder me je borba za živež in kruh tirala v Ameriko. V starem kraju je nama Bog dal dva sina, Joe in John. Čez par let sem vzjel nje in sinove v Ameriko. Najprej sva živela na Mt. Iron, Minn., zatem smo se pa preselili na Eveleth, Minn., kjer živimo nekaj čez 22 let. Pokojnica je vedno skrbela za hišo in svojo družino kot skrbna gospodinja in mati; poleg tega je bila vedno dobre volje in vesela, dokler je ni prevladala huda bolezen.

Dne 8. decembra je bila previdena s v. zakramenti za umirajočo, in drugo jutro ob 5:15 ji je smrt za vedno zatisnila oči. Spadala je k trem društvom: sv. Cirila in Metoda št. 59 KSKJ, sv. Petra št. 20 in k Ženski Zvezi št. 11. Vsa ta društva so se veliko trudila in njih člani in članice so pokojnico spremlili na zadnji poti do pokopališča.

Ti pa, draga Marija, mirno počivaj v tuji zemlji in z angeli prosij Boga za nas!

Z bratskim pozdravom,
Ivan Varoga.

Zalujoči soprog,
Joe Shute.

Ostali zalujoči otroci: Joe, John in Edward, sinovi; Marija, omožena Klun, Angela, Lucy in Rose, hčere.
414 Garfield St., Eveleth, Minn
Dne 24. decembra 1929.

Pittsburgh, Pa.—Nastopilo je novo leto, in želja vsakega je, da bi bilo to novo leto bolj srečno, kot je pa bilo pretečeno staro leto. Obljublja se nam v tem novem letu jako veliko. Koliko bo pa istine od teh obljub bo pa zopet pokazal zaključek tega nastoplega novega leta. Umevno je, da za ene bo jako ugodno, a za nas trpinca za be-raško, kot je že v navadi.

Da pa ravno ne bomo v tihoti to novo leto pričeli, nam bo pa naš slavnii operni tenorist Sveztozar Banovčev priredil svoj koncert v Pittsburghu dne 18. januarja 1930 ob 8. uri zvečer v Slovenskem Domu.

Program Banovčevega koncerta obeta biti zelo zanimiv, ker pesmi so zelo skrbno izbrane, s katerimi boste gotovo zadovoljni.

Toraj, cenjeni rojaki in rojakinje v Pittsburghu in okolici! Ne zamudite te lepe prilike! Kajti slišali boste nekaj izvanrednega, ne vsakdanjega. Čuli boste našo milo, pesem proizvajano z dovršeno umetnostjo, katera vam bo zbudila spomin svojih mladih let. Torej na veselo svidenje dne 18. januarja v Slovenskem Domu.

Omeniti moram, da smo imeli čast videti umetniško slikarsko delo našega rojaka G. H. Peruška, ki je imel tridnevno razstavo svojih slik tukaj. Peruško delo je prava umetnost, le žal, da pre malo poznamo umetnost in razliko od navadnih slik.

Ponosni moramo biti, da imamo svoje rojake, ki širijo in povzdigujejo med tujimi narodi naš slovenski narod. Zavaljo tega je tudi naša sveta narodna dolžnost, da jih v vseh slučajih tudi podpiramo. S tem se jim podaja večje veselje do svoje umetniške izvedbe.

K zaključku tega dopisa želim vsem čitateljem tega lista isto, kar si sam sebi želim v tem nastopnem novem letu, in to je: vse najboljše, kar si misliti morete.

Z bratskim pozdravom,
Ivan Varoga.

čutiljo, kako gorje jim bo, če je res Bog, sodba in večnost, izblili bi si radi z vso silo to misel iz glave ter si pokrotili vest s praznimi dvomi. Nekega dne gar imenovani grof na izprehod, kar sreča kmeta, ki je bil ves pobitega arca.

"Kaj ti je?" ga vpraša grof. "Oh," odgovori kmet, "moj oče so ravnokar umrli; rad bi jih spodobno pokopal, ali stiska me taka revščina, da tega ne morem."

Grof, poln usmiljenja, seže v žep in mu poda toliko zlatov, kolikor jih je imel pri sebi. Dela usmiljenja pa ne ostanejo nikdar brez plačila. To grof takoj spozna.

Ko sredi domu, zapre se v svojo sobo ter hoče napisati svoje dvome o verskih resnicah. Kar stoji pred njim starček, za čegar pogreb je ravnokar odšel zlat. Strah obleti grofa in on jame trepetati na vseh udih. Mrlič pa reče:

"Je Bog, je večnost, neumrjoča je tvoja duša." Te besede sicer niso učen dokaz, da je res Bog, vendar presunejo grofa tako, da se mu ni več ljubilo dvomiti o verskih resnicah.

Tudi naš namen ni, da bi dokazovali večnost, zakaj verni kristijani verujemo, da je to resnica. Ali ravno ta resnica nas mora vsposbudjati, da se ogibamo greha in goreče hrepelimo po nebesih. Ni je močnejše misli, kakor je ta: "Večno srečen ali večno nesrečen, večno v veselju, v sladnosti in sreči ali pa večno v žalosti, trpljenju, v bolečinah in obupu; večno pri Bogu v svetlem raju,

ali pa večno v društvu hudčev v peklenksem brezdnii, v prokletstvu; v večni zvezi z Bogom, vekomaj v njegovi ljubezni in v njegovem posestvu, ali pa vekomaj ločen od Boga, z njim biti v večnem sovraštvu in v večni razgačenosti."

Ena teh dveh večnosti bo gotovo naš delež, kakor uči vera; sredne poti ni. O kako mogočna je ta resnica! Ona je krona drugih resnic. V peku ni pekla, ako ni večni, in v nebesih ni nibeš, ako niso večna.

"Ni mogoče," pravi sv. Bernard, "biti popolnoma srečen, ako ni gotovo, da bo naša sreča trpela vekomaj. Večja je sreča, katero uživamo, bolj se bojimo jo izgubiti. Ta strah gre ni vse naše dobrote. Misel: moja sreča gre h kraju, to je bodeči trn, ki je vpleten celo v kraljevo krono."

Le v božjem mestu, v oni predrugi domačiji, kjer po besedah sv. Avguština kraljuje čista resnica, kjer je postava ljubezen, čas pa večnost, samo tam gori v nebeskem Sijonu je vse stanovitno, obstoječe in neminljivo.

"Pravični bodo vekomaj živeli in pri Gospodu je njih plačilo in skrb zanje pri Najvišjem, čegar kraljestvo nima konca." (Modr. 5, 16).

"Prejeli bodo častljivo kraljestvo in lepo krono iz Gospodove roke, ker s svojo desnico jih bo pokrival in s svojo sveto roko jih bo branil." (Modr. 5, 17).

"V nebesih bodo izvoljeni," kakor piše sv. Peter, "posedovali nestrohljiv delež in na gla-

vi nosili nevenljivo krono veličastva." (I. Petr. 1, 4).

Ali res ne bo nebeskemu veselju nikdar konec? Torej se nebeska krona nikdar in nikoli ne izgubi? Nikdar! Tedaj nas nobena moč več ne more ločiti od Boga in oropati njegove ljubezni? Nobena? Nobena! Zakaj izpolnile se bodo besede Kristusove, ki je rekel:

"Vaše srce se bo razveselilo in vašega veselja vam ne bo nikdo odvzel." (Jan. 16, 22).

O veselje, o blaženost! Preselivši se v nebesa, stopimo ob enem v nebesko blaženost, katere ne bo nikdar konec. Naša mesta, vasi, hiše in posestva bodo razpadla; dežel, kraljestev in narodov ne bo več—le vaše izveličanje, o stokrat srečni nebesčani, vaša blaženost bo trpela vekomaj!

Ko bi bil ves svet iz samega peska in prahu, in ko bi se vsako leto poizgubila samo ena peščica tega prahu, trebalo bi za res čuda let, da se poizgubi ves svet. Veselite se, o blaženi v nebesih, vaša sreča bo trpela še dalje, nje ne bo nikdar konec! Ko bi na prekrasnem obnebu vsakih tisoč let ugasnila ena zvezda, koliko milijonov let bi pretaklo, dolgo, dolgo bi trpelo, predno vse zvezde otemne, veselite se, izvoljeni, vaša sreča bo trpela še dalje, nje ne bo nikdar konec.

(Dalje prihodnjic.)

Ako želite prikazovanje Jednotine filmske slike v vaši naselbini, pišite na glavni Jednotin urad!

FINANCIAL STATEMENT

of

THE INTERNATIONAL SAVINGS & LOAN CO.

OF CLEVELAND, OHIO

Main Office 6235 St. Clair Ave. Branch Office 819 E. 185th Street

Showing the condition of the company at the close of the fiscal year ending December 31, 1929

ASSETS

Cash on hand.....	\$ 148,046.94
Loans on FIRST MORTGAGE SECURITY.....	1,846,530.22
Loans on Other Security.....	69,442.87
Furniture and fixtures.....	7,689.75
Real Estate.....	51,153.40
Real Estate—Office Buildings.....	229,336.59
TOTAL ASSETS.....	\$2,352,199.77

LIABILITIES

SAVINGS DEPOSITS.....	\$2,006,077.49
Running Stock.....	11,628.20
Paid-up Stock.....	195,600.00
Christmas Clubs.....	2,001.00
Due borrowers on unfinished buildings.....	55,685.41
Undivided Profit.....	23,207.67
Reserve Fund.....	58,000.00
TOTAL LIABILITIES.....	\$2,352,199.77

Increase in deposits for 1929 \$ 340,000.00

We pay 5% interest from date of deposit. **5%** ON SAVINGS Deposits made up to Jan. 15 draw interest from Jan. 1, 1930.

NEBEŠKA KRONA
ALI PREMISLJEVANJE O NEBESIH
Nemški spisal
Janez N. Stöger, duhovnik Jezusove družbe
Poslovenil Janez Šmuc, duhovnik goriške nadškofije.

(Nadaljevanje)

In v višavi bodo milijoni angelov povzdignili glas, rekoč: "Svet, svet, svet je Bog vojskihnih trum, vsa zemlja je polna njegovega veličastva." (Iz. 6, 3). In globoko doli se bo glasila hvalna pesem: "Sveti Bog, sveti močni Bog, sveti neumrjoči Bog."—Irr milijoni izvoljenih bodo z ginljivim glasom povzdignili večno Alelujo in brez števila drugih hvala in slavospevov.

Kdor na kaki božji poti posluša različne trume romarjev, katerih vsak zase zdaj moli, zdaj poje, ter se prepriča, kako globoko segajo take pesmi v srce, ker pridejo iz pobožnih srec, kako ga bude k pobožnosti in zaupanju, čeravno so soglasne, ta si lahko predstavi vsaj nekoliko, kolika bo radost poslušati rajске slavospeve, ki so polni soglasja, čistosti in sladkosti. In ta radost, da se vidi Boga in Jezusa Kristusa toliko povelicevati, doseže po ljubezni najvišjo stopinjo dovršenosti.

Ljubezen se bo izlivala iz src svetnikov v Marijino in Jezusovo srce in od ondob v vrela, kakor orjaški plamteči potok v neskončno morje presvete Trojice in odtod se bo zopet izlivala v srce nemeščanov. In to iz-

livanje ljubezni, to njeno premenjavanje, ki nas vpelje v posestvo radosti in blaženosti božje, je ob enem najvišji vrh in dovršenost nebeske sreče. Tako se bodo izpolnile besede velikega Avguština, ki pravi: "Izvoljeni v nebesih bodo gledali, ljubili in posedovali. To je njih edino delo, delo brez konca in kraja. Nikdar ne bodo nehali gledati Boga, zato bo njihova ljubezen večna, in dokler jim bo v srcih gorela ljubezen, bo se jim vedna hvala razlivala iz ust, in dokler bude hvalo peli Bogu, vedno bo blaženost in radost njegova tudi njih užitek."

To četverno opravilo bo torej celo večnost njih dušno veselje in njih nebeska sreča.

28. Večnost v nebesih.
Neki grof P., ki je mnogo potoval in povsod iskal le posvetno veselje, pride po nesreči ob vso vero. Naposled je celo dvomil, da-li je Bog. Ko se porne v svojo domovino in živi v svoji grajščini na kmetih, vsilila se mu večkrat ta misel. Ni sicer pod solncem človeka, ki bi zares in povsem mogel tajiti Boga, zakaj resnica, da je Bog, ima pregloboke korenike v našem srcu. Ker pa hudobneži

"GLASLO K.S.K. JEDNOTE"

Official Organ of the
BRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION
 of the
UNITED STATES OF AMERICA
 Maintained by and in the interest of the Order.
 Issued every Tuesday.
 CLEVELAND, OHIO
 Telephone: Henderson: 3912

ZDAJ PA ZAČNIMO!

Z današnjo izdajo "Glasila" pričujemo s splošnim razmotrivanjem v prilog prihodnje konvencije naše podporne organizacije, ki se bo pričela dne 18. avgusta t. l. v Waukeganu, Ill. Kakor razvidno, sta se takoj v začetku v tozadevnih kolonah oglasila dva člana, br. Veranich iz Milwaukee, Wis., in br. Jos. Grdina iz Clevelanda, O. Prvi si je vzel za predmet "Skrajšanje konvencije," drugi pa razmotriva o bolniški centralizaciji. Torej je cenjenemu članstvu, oziroma prijateljem razmotrivanja takoj nekaj gradiva na razpolago.

Izmed glavnih uradnikov so se v zadnjih izdajah "Glasila" razmotrivanja poslužili sledeči: br. Zalar, br. Hochevar, br. Shukle in urednik "Glasila." Tudi ti so nastopili z različnimi umestnimi točkami v prilog prihodnje konvencije, kar naj cenj. članstvo pri svojem razmotrivanju vpošteva in one članke še enkrat prečita.

Članom ali članicam, ki se hočejo oglasiti v teh kolonah, bi bilo svetovati, da naj predvsem vsakdo pazno prečita naša sedanja Jednotina pravila, točko za točko, da bo na ta način dobil vpogled o kaki morebitni potrebni spremembi in gradivi. Če bo dosti dopisnikov v teh kolonah, bo gotovo tudi dosti različnih mnenj in nasvetov. Med temi bo konvenčna zbornica vpoštevala ter izbrala najboljše.

Tudi pri naši Jednoti imamo dosti članov, ki spadajo tudi k raznim drugim podpornim organizacijam. Ené izmed teh imajo izboren sistem poslovanja in imenitna pravila. Lahko bi se povzelo izmed teh kake umestne točke, ter iste vporabilo tudi za našo Jednoto.

Tekom razmotrivanja pričakujemo seveda tudi kaj odmeva od strani naših ženskih društev, oziroma članic, da ne bodo samo člani v tem zainteresirani. Cenjene sestre! Stopite torej sedaj na plan! Tudi ve začnite razmotrivati, saj vas je na tisoče pri naši Jednoti! Na prihodnji konvenciji boste imele tudi ve zopet važno besedo. Torej na dan z umestnimi nasveti v korist ženskih krajevnih društev!

Se na ene moramo v tej zadevi apelirati, to je naša vrla angleško govoreča mladina. V ta namen bo tudi na sedmi, oziroma angleški strani "Glasila" odmerjen poseben prostor. Zeleti je, da bi se tudi naši mladi člani in članice dobro pripravili za prihodnjo konvencijo. Priliko imate lepo, da boste tam med delegacijo v lepem številu zastopali. Očetje in matere! Opozorite torej svoje sinove in hčere, da naj nasledujejo angleško stran "Glasila" in naj se razmotrivanja tudi poslužijo.

Uredništvo "Glasila" želi ob začetku splošnega razmotrivanja vsem dopisnikom v tej zadevi mnogo uspeha v trdnem prepričanju, da bo prihodnja konvencija obrodila mnogo sadu v korist naše dične podporne organizacije.

RAZMOTRIVANJE V PRILOG PRIHODNJE KONVENCIJE

Kako skrajšati naše konvencije
 V št. 40 "Glasila" sem čital razpravo našega sobrata g. tajnika za skrajšanje konvencij. Mislim, da ni člana, ki bi se ne strinjal s skrajšanjem konvencije in z zmanjšanjem konvenčnih stroškov.

Glavni odborniki, člani in delegatje so vedno za skrajšanje konvencije, ko pa pride do te točke, potem pa vsi dobri na meni in nasveti propadejo iz raznih vzrokov posameznikov.

Nepobitna resnica je, da mi potrošimo preveč denarja ne konvencijah, s katerim denarjem bi zamogli obrisati marsi katero solzo sirotam.

Resnica je, nadalje, da največ časa izgubimo s pravili in z važnimi ali malenkostnimi pritožbami, pri katerih debatira vsa zbornica.

Kako izgubivamo čas pri pravilih? Pravila se čitajo, večina zbornice pa sedi in se dolgočasni. Tu in tam kdo predlaga kako spremembo. Ako se vna me debata, šele tedaj se prične večina zanimati. S tem se potratni mnogo dragocenejša časa za prazen nič.

Brat Jos. Zalar, naš gl. tajnik, svetuje, da bi gl. odbor pripravil nova pravila ter jih predložil konvenciji v odobritve. S tem ne dosežemo drugega, kot da pridemo iz dežja pod kap. Delegatje bodo hoteli slišati nova pravila; slišati jih bi

drugače ne morejo, kot da se jim ista čita. Ko se bodo ta pravila čitala, pa bo ravno ista zguba časa, kot če se čitajo stara pravila in nastanejo iste debate. Torej bi ne pridobili na času prav ničesar in bi ne skrajšali konvencije, ampak zgodi se pri tem prav lahko, da se bo vrnila in pravila marsikatera točka in posledice katerih se ne bodo delegatje takoj zavedali, bodo pa mogoče članstvu v škodo, ampak samo v korist gl. odbora, ki je to točko sestavil. Po mojem mnenju ni to demokratično in na ta način ne dosežemo izboljšanja, ampak poslabšanje.

Pač pa mi potrebujemo nekaj drugega za skrajšanje konvencij. Sprejeti bi morali sistem resolucij za spremembo pravil.

Kako bi ta sistem deloval? Pravil bi se na konvenciji sploh NE smelo čitati. Vsaka sprememba za kako točko v pravilih bi morala biti predložena konvenciji kot resolucija, in v vsaki resoluciji je obenem utemeljevanje, zakaj bi bila nova točka, oziroma sprememba, boljša. Z utemeljitvijo bi bil marsikateri vzrok za debate sam od sebi že v početku od stranjen.

Kako bi to delovalo in odkod bi prišle resolucije? Resolucije bi prišle od društev, delegatjev in glavnega odbora. Na ta na-

čin bi bila društva takorekoč priključena razmotrivati pravila, ako bi šelela kako spremembo v pravilih. To bi bilo najbolj demokratično, kajti vsako društvo bi se tam potipalo, kjer ga ševelj žuli.

Tudi delegati bi zamogli predložiti resolucije v svojem imenu, ako bi se jim zdele kake spremembe umestne.

Ravno tako bi glavni odbor predložil svoje resolucije za spremembe, za katere bi videl potrebo.

Konvencija bi morala takoj ob začetku zasedanja izvoliti poseben osek za resolucije, ki bi vse resolucije uredil po členih in potem, ko bi prišla pravila na vrsto, bi izrekel svoja priporočila ali da se resolucija zavzre in konvenčna zbornica bi o tem glasovala po končani debati, tako da bi imel vsak delegat prilžnost izreči svoje mnenje.

Splošno glasovanje bi naj sklenilo, da se morajo pravila spreminjati samo potom resolucij na konvenciji, katere resolucije morajo biti predložene odkude za resolucije ob pričetku konvencije. Samo na ta način bi se naj smela spreminjati pravila. Verjemite mi, bratje in sestre, da bomo na ta način prihranili mnogo časa in imeli dobra pravila, ker bodo resničen izraz članstva in ne samo posameznikov, kar bo v korist nas vseh.

Moja želja je, da se članstvo in društva o tem izrazijo v našem "Glasilu," in ako bom videl, da se članstvo res zanima za prikrajšanje stroškov konvencij, bom to zadevo razmotrival bolj natančno.

Ako želimo dolge konvencije, pa lepo molčimo in orjimo z lesenim plugom.

Apeliram na društva, ki se strinjajo s to idejo, naj podvzamejo potrebne korake in izrazijo svoja mnenja.

Z bratskim pozdravom,
Fr. X. Veranich,
 član društva št. 65,
 Milwaukee, Wis.

Bolniška centralizacija

Zopet je nastopila doba za razmotrivanje. Sicer se isto že nekaj časa vrši od strani glavnega Jednotinega odbora, toda to razmotrivanje je bilo bolj skromno, redko in malo. Pričakovali smo kaj več... Zdaj je odprto razmotrivanje za celokupno ali za vse članstvo naše Jednote, da lahko vsakdo izrazi v teh kolonah svoje mnenje. Upam, da bo to razmotrivanje bolj živahno.

Za danes sem se odločil, da napišem nekaj o bolniški centralizaciji. Gotovo si morda ta ali oni misli, da se bo sedaj pričelo isto preklanje kot pred prejšnjima dvema konvencijama, ko se je vpilo in klicalb: "Vse v našo bolniško centralizacijo!" Toda upam, da se bodo tozadevne debate precej omejile. Res so bile take debate za one čase potrebne v svrhu razširjenja naše bolniške centralizacije, ki se je v teh letih lepo razvila in opomogla. Prestala je veliko preskušnjo z nepričakovano velikim uspehom.

Da je bila naša centralizacija in je še pravi blagoslov za Jednoto, tega mi menda ni treba še posebej povdarjati in dokazovati. To so že splošno znana dejstva, katerih ne more izpodbiti noben "kontra-centralist." Le preštejte veliko število novih društev tekem zadnjih let, ki so se v prvi vrsti pridružila naši podporni organizaciji samo radi tega, ker imamo tudi bolniško centralizacijo. Ako bi iste ne bilo, bi ta društva morda pristopila kam drugam.

Vprašanje nastane v tem oziru: Ali naj centralisti, oziroma zagovorniki centralizacije nastopajo sedaj in v bodoče še tako, kot prejšnja leta? Moje mnenje je da ne! Nikakor ne z raznim prerekanjem, kot so

se leta v tej zadevi vršila pred leti. S tem naj se prenehá, in zakaj?

Centralizacija je, kakor sem že omenil, z velikim uspehom prestala svojo skušnjo. Oni, ki so v isti, so zadovoljni, oni pa, ki še niso, naj gredo lahko pa svojo pot naprej! Pa brez zamere! Naj nihče ne misli; češ, glej ga, prej je tako zagovarjal centralizacijo, ter se boril zanjo v razpravah in na konvenciji, zdaj je spremenil svoje mišljenje. Ne, ne. Nisem. Istega mišljenja sem še danes. Zavedam se, da je le v skupnosti moč. Če bi imela naša Jednota splošno centralizacijo že pred desetimi ali več leti nazaj, bi bila mnogo večja kot je pa danes; tako bi lahko v onem času tudi veliko več dobrega storila za svoje članstvo, kot je pa storila.

Pa pustimo sedaj to stvar tak, kakor je! Pri vsem tem imamo zavest, da smo centralisti storili svojo dolžnost. Vabili smo, moledovali in prosili. Tako smo se tudi malo sporekli na zadnjih konvencijah. Dali smo vsem, ki še niso v centralizaciji lepe prilike ter ugodnosti rekoč: "Samo pristopite k nam, pa boste videli lepe uspehe!" Odgovor na to je bil: Ne, in da ne! Dobro, pa naj ostane ter velja vaše: Ne! Če neotečte stopiti v naše vrste, pa ostanite sami! Morda je vam danes za to že žal?! Vsaka stvar ima svoj konec, in naj ga ima sedaj tudi naša centralizacija. Čemu zaman govoriti gluhim ušesom? Čemu trošiti na konvenciji čas in denar? To važno točko je treba resno premisliti.

Jaz sem tega mišljenja, da naj bi se na prihodnji konvenciji niti minute časa ne zamudilo glede debataranja o splošni bolniški centralizaciji. Dajmo rajši trezno razmotrivati, kako bi se dalo našo centralizacijo zboljšati in isto gospodársko dvigniti, da ne bo ta plemenita in dobra ustanova pri naši Jednoti kot sirota Jerica brez pravega vodstva in nadzorstva, kot je danes. Nihče se dosti ne briga zanjo; tudi oni ne, ki bi se morali. Morda se boje zamere pred celokupnim članstvom?

Tekom zadnjih osem let zasledujem delovanje tega oddelka in vidim, da bi se moralo mnogo preurediti, kar je bilo dosedaj nemogoče, ker so veljale besede naši centralizaciji: Biti, ali ne biti. To je bilo na konvenciji v Clevelandu; takrat smo se morali bojevati z vsemi silami za obstanek. Zdaj, ko nam tega ni več treba, pa vzemimo v pretres pravila našega bolniškega centralnega oddelka in pa vodstvo ter nadzorstvo istega, kakoršno bi morala naša organizacija imeti.

Prvo, kar je pri centralizaciji glavno, je bolniška podpora. Koliko naj se iste plačuje in kako dolgo? S tem vprašanjem se nam bo treba še temeljito baviti. Zaeno bomo morali biti pa tudi zelo previdni, da ne zaidemo predaleč.

Sedaj se pri naši centralizaciji lahko zavaruje za \$1 in \$2 dnevne bolniške podpore. Po mojem mnenju naj to tako ostane, kakor je sedaj v veljavi. Zvišati dnevno bolniško podporo na \$3 ni nikakor priporočljivo. To bi utegnulo privedi do tega, da bi bili prisiljeni vse bolniške podporne sklade deliti same zase v svoje posebne razrede, in to bi povzročilo nezadovoljnost v občé.

Jako važno je tudi, koliko časa naj se plačuje bolniška podpora? Po sedanjih pravilih je opravičen vsak bolnik do cele bolniške podpore tekem 6 mesecev, zatem pa za nadaljnjih 12 mesecev, oziroma eno leto do polovične podpore. To je nedvomno več, kakor pa more dati kako krajevno društvo. Ki ima svojo bolniško blagajno. Jaz mislim, da je pri naši Jednoti malo takih društev, ki bi za mogla plačevati bolniško podporo več kot eno leto. Pri

tem nastane važno vprašanje: Ali naj ostanemo pri sedanjem plačevanju bolniške podpore, ali naj to stvar nekoliko lepše prekrójimo? Doslej smo od strani glavnih odbornikov slišali samo mnenje od sobrata gl. tajnika. On svetuje, da naj bi se plačevala cela bolniška podpora za dobo enega leta. Ali smo v našem skladu sploh tako močni, da bi to lahko vzdrževali? Misel je sicer lepa in dobra za bolnike, ni pa dobra za našo blagajno. Kar je meni znano, ne plačuje nobena slovenska bratska organizacija nepretrgoma celo leto celo bolniško podporo. Bil sem na konvenciji neke slovenske podporne organizacije, katere bolniški sklad je nad 100% solventen. Ko je pa prišlo vprašanje glede bolniške podpore, je bilo odobreno kot običajno: 6 mesecev cela bolniška podpora in ne več. Pri tej točki je bilo dokazano, da s tem asesmentom ne more vzdrževati večje bolniške podpore nobena druga bratska organizacija. Vse, kar več obljubeje in daje, je riskirano. Še celo za tako bogato založeno bolniško blagajno one organizacije je stvar tvegana. Posledice preveč obljubljene bolniške podpore so neizogibljive. Če je to za druge tako nevarno in riskirano, naj bo še za nas, ker smo razdeljeni v dva tabora. Bodimo torej previdni, da ne zaidemo pregloboko!

To važno zadevo je treba vseeno temeljito premisliti; pred vsem imam namreč v mislih dolgotrajne bolnike.

Res, ti so vredni usmiljenja in podpore. Tem siromakom ali dolgotrajnim bolnikom naj bi se po mojem mnenju plačevalo celo bolniško podporo samo za dobo šest mesecev, zatem pa tudi za dobo šest mesecev polovično, po preteku enoletnega bolehanja kakega člana naj bi se takemu revežu plačevalo iz naše centralne bolniške blagajne vsak mesec še \$10 dokler traja njegova bolezen, oziroma do njegovega okrevanja ali pa do njegove smrti. Naj bi se odvzelo nekaj od tam, pa dodjal sem, da se s tem pomaga revežem, ki so prikovani na bolniško posteljo po več let ter si ne morejo pomagati. Simulantov za tistih \$10 mesečne podpore ne bo; revež, ki je v resnici podpora vreden, bo pa le dobil \$10 mesečne bolniške podpore, ali \$120 letno, za samo \$9 bolniškega asesmenta na leto.

Torej ako smo res tako pri moči, potem na ta način pomagajmo takim bolnikom, ki res potrebujejo podpore radi dolgotrajne bolezni. Tako daleč bi morda z gorinavedeno podporo šli, v višjo pa ne; dvomim.

Sedaj pride pa nadzorstvo centralnega bolniškega oddelka na vrsto. Danes ga nimamo; vsaj jaz ga ne poznam. Zdaj plačujemo Jednoti letno tisoč (\$1,000) dolarjev kot odkodnino za upravne stroške tega oddelka. To se je v naglici spravilo v pravila na zadnji konvenciji, dočim se je prej jemalo v ta namen, kakor je kazalo, češ: saj centralizacija lepo raste; pa so odšteli gotovo svoto v Jednotin upravni sklad. Pa naj bo, saj je končno vse naše ali v enim žepu. Toda tukaj je treba tudi reda. Naša centralizacija se mi dozdeva kakor kaka občinska gmajna, zlasti v nekaterih ozirih. Delegatji društev centralnega oddelka je treba na to gledati, da se dodaj glavnu odboru se posebni bolniški osek, ki bi nadzoroval bolnike in našo centralno bolniško blagajno, oziroma vse, kar spada v to področje in v poslovanje. V glavnem uradu imamo gotove odseke, ki so važni; toda nekateri izmed teh nimajo take važnosti kot bi ga imel ta oddetek. Po mojem mnenju naj se izvoli v ta osek 5 članov(ic) tega oddelka na prihodnji konvenciji in sicer vsakega za gotovi okraj, kate-

rega naj potem nadzoruje. Podrobnosti o tem naj bi se določilo na konvenciji. Vsak posamezni bolniški nadzornik dotičnega okraja naj bi imel od časa do časa ter po potrebi nalogo nadzorovati kake namišljene bolnike ali simulante. Vsak tak sumljiv slučaj naj bi bolniški tajnik ali pa glavni tajnik naznanil nadzorniku dotičnega okraja, da ga ta preišče, in če ta uvidi, da je stvar res sumljiva, naj on določi kakega dobrega in večjega zdravnika, ki naj dotičnega navideznega bolnika (simulanta) preišče v pričobno glavnega nadzornika in društvenega tajnika. Ako se ponajde bolnika, da ni vreden podpore, naj se mu isto enostavno ukine, v nasprotnem slučaju pa plača. Na ta način bodo vsi simulantje kmalu izostali. Stroški za to ne bodo veliki. Morda povrnitev vožnih stroškov in nekaj za zamudo časa. Toda bolniška blagajna bo s tem veliko pridobila; le del istega gre v stroške. Teh nadzornikov naj bi bilo več. Kakor sem že omenil, naj bi bili razdeljeni po okrajih, da bi jim ne bilo treba predaleč hoditi. kar povzroča prevelike stroške.

Ti bolniški nadzorniki naj bi bili obenem tudi nadzorniki premoženja centralnega bolniškega oddelka, ter naj bi pazili, da je ves denar dobro naložen bodisi v obveznice, hipoteke ali na bankah, da bi donasalo več obresti. Ne mislim pa pri tem, da bi ti nadzorniki morali vedno hoditi v glavni urad. Morda le eden od teh v kakem izrednem slučaju, drugače se pa stvar lahko reši pismenim potom. Ti nadzorniki naj bi imeli na rokah razne račune in drugo, kar mora poročati gl. tajnik vsaj vsakih šest mesecev. Ti nadzorniki bolniškega oddelka bi bili seveda tudi člani glavnega odbora, katere voli delegacija centralnega oddelka iz svoje srede.

Centralni oddetek naj ima, če le mogoče, svojega bolniškega tajnika, ker le na ta način bo uspešno delovanje naše centralizacije in njenih nadzornikov. Zdaj plačujemo Jednoti \$1,000 na leto. Če se k temu še nekaj doda, pa bomo lahko imeli posebnega bolniškega tajnika, ki bo vrhovni nadzornik centralizacije.

Čital sem v zadnji številki "Glasila" razmotrivanje sobr. M. Shukleta. Med drugim pravi, da nobeno društvo, ki je sedaj pri Jednoti, ne more pristopiti v centralizacijo. Br. Shukle misli dobro, toda prehudo. Ta društva radi trdosrčnosti, ali kako bi že rekeli, ne zaslužijo tega, da se jih vzame v centralizacijo; ampak krivda ni vseh teh, da niso v centralizaciji. V tem so gotovi razlogi, vzroki ter zmeta. Pač pa v tej zadevi jaz sugestiram sledeče:

Vsako društvo lahko pristopi v ta oddetek, in sicer vsi člani ter članice dotičnega društva se morajo podvreči zdravniški preiskavi. Le tiste, ki so od zdravnika spoznani za zdravim, se lahko sprejme v ta oddetek. Z drugimi, ki ne morejo prestati z uspehom zdravniške preiskave, naj se društvo pobota kakor ve in zna. Pri zdravniški preiskavi takega društva mora biti navzoč glavni nadzornik bolniškega oddelka dotičnega okraja.

K temu dodatno mora plačati vsak član ali članica takega društva pri vstopu v ta oddetek gotovo pristopnino, recimo \$3 ali \$5. To naj plača dotično društvo iz svoje blagajne, ali pa vsak posameznik če ni denarja v blagajni. Pod takimi pogoji naj bi se sprejemalo društva v ta oddetek, drugače pa ne več. Prosta pristopnina je minila. Prilike za pristop je bilo dovolj. Če morda to ne bo katerim po volji, naj samni sebi pripišejo, saj smo jih prosili ter rotli. Ni dosti manjkalo, da se nismo glede tega na konvenciji celo sporekli! Vsaka stvar ima

svojo mejo, naša centralizacija tudi. Glasovanje za splošno centralizacijo in nje debate naj se na prihodnji konvenciji popolnoma opusti, pa se naj tisti čas porabi za kaj drugega.

Toliko za danes o centralizaciji. Jaz sem pripravljen na vsa ta moja priporočila odgovorjati in se zagovarjati. Torej centralisti, na dan! Izrazite še vi svoje mnenja!

S pozdravom,
Josip Grdina,
 tajnik društva Kristusa Kralja št. 226.

Patron letalcev

Avtomobilisti, ki drvijo čez drn in strn, so izbrali za pokrovitelja sv. Kristofora. Francoske tvrdke izdelujejo njegove podobe na sinjem emailu. Videli jih boste levo od krmila na vsakem motorju. Kar se tiče letalcev, so nekateri v svojem praznovanju jemali s seboj v letalo različne predmete, ki naj jih varjejo nesreče, po večini nagačene galebe, race in druge ptice. Lindbergh je vzel s seboj kot "srečo" suho kurjo koščico. Katoliški letalci so zdaj sklenili proglasiti za svojega priprošnjika abbeja Charlesa Carnusa. Bil je mučenik in eden izmed prvih zrakovolpcev. Abbe Cornus je bil profesor fizike na liceju v Perpugnanu in leta 1773, kmalu po prvem nastopu bratov Mongolfierov, se je dvignil v zrak z lastnim balonom. Prišel je čez 800 m visoko in se srečno spustil po 35 minutah tik pred svojo šolo. Njegovi dijaki so bili navdušeni, toda meščani so sklenili, da je profesor fizike obseden in so ga hoteli obenem z zrakovolpcom sežgati na grmadi. Abbe Carnus se je rešil smrti z begom v Pariz, kjer je delal naprej. Leta 1792. so ga zaprli teroristi, ker ni hotel prisesti zvestobo republikanski ustavi. 2. septembra so ga revolucionarji rabli na odredbo direktorija dobesedno raztrgali. Leta 1926. je proglasil papež Pij XI. abbeja Charlesa Carnusa za blaženega obenem s 190. sotrpini, ki so postali žrtve revolucionarskih morilcev. Zdaj je sklenila francoska letalska zveza, napraviti sv. stolico, naj proglasi pogumnega in mučeniškega abbeja za pokrovitelja letalcev, da bo konec malikovalstvu in fetišizmu, ki vlada med letalci.

SLONI KOT GASILCI

V Travancori v Indiji se je pred nedavnim skupina delavcev ki je bila v gozdu zaposlena, vsled nenavadnega tuljenja prebudila. Ko so šli gledat, kaj je temu vzrok, so videli, da je del gozda v plamenu, cela čreda slonov pa se trudi pogasiti ogenj s tem, da je z rilci brizgala vodo nanj.

Delavstvo je bilo namreč odstranjevalo debelo drevo, ki je med viharpem padlo preko važne ceste. Da bi si delo olajšali, so delavci deblo zažgali, in ko je mrak legel na zemljo, je drevo še vedno gorelo, delavci pa so šli k počitku. Ponoči pa se je plamen razširil na ostali gozd. Vodilni slon je ovolhal dim ognja, prišel pogledal, kaj je, in ko je opazil ogenj, s trobentanjem opozoril celo čredo slonov in v nekaj minutah se je štirideset curkov vode vilo na ogenj. Potok, ki je tekal tam mimo, jim je dajal potrebno vodo ter so sloni na ta način preprečili požar gozda, kateri bi bil vsled zanikarnosti delavcev postal lahko usoden.

Najdragocenejša žival

Toliko kapitala ni mogoče od nobene živali dobiti kot od morskega kita. Dorastel kit od Greenlandiji da eno tono ribje kosti, vredno \$10,000 in 25 ton olja, vrednega okoli \$2,500. Zato je razumljivo, da je lov na to dragoceno žival zelo živahen, in ako se ne bo nič ukrenilo, bo časoma kit popolnoma izumrl.

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, Ill. dne 12. januara 1895.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon: 1045

Solvatnost aktivnega odelca znaša 101.16%; solvatnost mladinskoga odelca znaša 156.50%.

Od ustanovitve do 1. novembra, 1929 znaša skupna izplačana podpora \$3,741,894.00

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predstojnik: ANTON GRDINA, 3019 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 Podpredstojnik: JOHN GERM, 817 East C St., Pueblo, Colo.
 Glavni tajnik: MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chicago, Ill.
 Pomoćni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Blagajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Dubovnik: JOHN GRAHEK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Dubovnik: REV. KAZIMIR CVERCKO, 2918 W. St. Clair St., Indianapolis, Ind.

Vrhovni zdravnik: DR. JAMES M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.
 LOUIS SELEZNIKAR, 2112 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
 FRANK FRANCICH, 8207 National Ave., West Allis, Wis.
 MIHAEL HOCHVAR, 1612 Elizabeth St., Joliet, Ill.
 MRS. LOUISE LIKOVICH, 8277 Irving Ave., South Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:

FRANK OPEKA Sr., 26-10th St., North Chicago, Ill.
 FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.
 JOHN ZULICH, 18115 N. 1st St., Cleveland, Ohio.

POROČNI ODBOR:

JOHN DECMAN, Box 520, Forest City, Pa.
 JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
 JOHN MURN, 42 Hallock Ave., Brooklyn, N. Y.
 MATT BROZENIK, 121-44th St., Pittsburgh, Pa.
 RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkesburg, Pa.

UREDNIK IN UPRAVNIK "GLASILA":

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

mu. Ena od teh stavb stane tri milijons dolarsjev, znotraj je pa kakor najlepša katedrala (v Klaholm, Minn.). V teh prostorih se smejo po svoje zabavati in veseliti zastoj. Kdor tega ne odobrava, ta je nevažna ležnja in tak ni vreden da uživa v Ameriki blagostanje in svoj kruh.

Udeležba k sliku v mestnemu avditoriju je bila zelo lepa in slika jim je ugajala, kar sem razvidel na občinstvu. Zatem je bil v spodnji dvorani ples in zabava, tako d smo imeli zres lep večer, pri tem je bila še kuhinja na razpolago, da nam ni prav ničesar manjkalo.

Ta večer je bil pa tudi razburljiv in poln zanimanja za politične može, kajti bilo je pred volitvami. Naš sobrat in prijatelj Mr. George Brince je bil silno zaposlen. On je bil kandidat za councilmanski stolček, on je zelo zaslužen in od vseh spoštovani mož na Evelethu, radi tega je bil tudi izvoljen za veliko večino. Z njim je bil izvoljen še en drugi Slovenec. Pa kaj bom to pisal? Na železnem okrožju že prevladuje naši Slovenci, vsa uradna mesta že zavzemajo v manjših naselbinah. Eveleth je sedaj najbolj živahno mesto na železnem okrožju, dasiravno ni več tega kar je bilo enkrat ko so rudarji še runo kopali in spravljali na površje zemlje iz duplin, sedaj nalagajo kar iz odprtih rudnikov na vlakke; štirje može naložijo s parno lopato do 150 železnih vozov na en dan, radi tega so moral mnogi iti drugam za delom; ker to delo je vse prevzela parna lopata drugim iz rok. Naš brat Martin Shukle je operator ene take parne lopate ali stroja. Isti aparat je malo večji kakor je moj na katerega slike prikazujem.

Teden med 27. oktobrom in pa med 3. novembrom sem imel ostati na železnem okrožju, radi tega sem imel na razpolago Shukletov avto, in šofer je bil tudi sin Shukletove družine, ker ni bil ravno takrat uslužben pri delu, in je meni ravno prav prišel. Peljal me je enkrat v Chisholm in nazaj, enkrat ali parkrat na Gilbert in v Aurora. Prav hvaležen sem mu bil za to dobroto, kadar pride v Cleveland mu bom vrnil če le moreče. Na Evelethu imamo dva društva: sv. Cirila in Metoda št. 59 in Marije Pomagaj št. 164.

28. oktober je bil doložen za Gilbert, to je le nekaj milij od Eveletha proti Aurora. Gilbert je takorekoč izpraznjena naselbina, skoro je polovica trgovin prazna in zapuščena, nobena življa se ne vidi v mestu, razun življenja za društva; te je pa nekaj, kar se mora zapisati in pribiti v javnosti.

Jednota ima na Gilbertu kjer je naselbina že skoro do kraja opuščena, tri društva: sv. Cirila in Metoda št. 135, sv. Alojzija št. 161 in Marije Pomagaj št. 196. Zadnje, najmlajše društvo, je najagilnejše. To društvo ima tako agilne uradnike, da se druga društva niti kosati ne morejo. Te ženske spravijo vse druge na noge. Uradnici tega društva moram omeniti, ker zaslužijo, ne da bi mislil s tem druge potiskati v ozadje. Kadar jaz vidim, da kdo stori več nego je storiti dolžan, mu dajem javno priznanje, kajti, tako delo se ne da kupiti za denar, to je delo, ki prihaja iz same dobre volje. To je bil tudi vzrok, da so se te ženske najprvo oglašile in zaprosile za sliko na Gilbert, Minn.

Uradnice tega društva so: Predsednica Marija Peternel, le škoda, da je bila takrat prisiljena biti v bolnici v Duluthu, ko se je slika kazala v Gilbertu, je bila na operaciji, a drugi dan se je vrnila pa dom. Dal ji Bog okrevanja!

Da ni ničesar zaostalo, je skrbela sestra tajnica Helen Yurčić, katero pazna vsak trgovec na Gilbertu radi vednega pobiranja darov za v korist društva in drugih prireditelj. To je žena, ki se je odločila delati za druge dobre in koristne ter narodne svrhe društva in organizacije. Bil sem v Gilbertu večkrat in vedno sem bil tega prepričan. Za predsednico in tajnico je delavna tudi blagajničarka, Mrs. Josephina Uličar, tako so zbrane kakor triperesna deteljica. Čast ženskam, da se tako zanimajo in da gojijo še toliko življenja, dasiravno so v veliki večini njih društva članice že v drugih naselbinah radi pomanjkanja dela na Gilbertu, ostale pa so še v društvu na Gilbertu radi aktivnosti in prijaznosti zgoraj imenovanih uradnic.

Da bodo moje vrstice resnične, mi potrjuje tudi prireditelj istega večera, ker so se ženske tako podvzale, da so olepšale in okrajčale slikoviti program s tem, da so uvedle veliko točk pesmi in klavir ter deklaracij na odru v narodnih nošah, za kar se jim moram zahvaliti. Osem žensk v narodnih nošah je nastopilo vselej ko je bilo eno dejanje slik menjano, poleg tega so pomagali tudi štirje možki, da je bilo petje živahnije. Med tem so deklarirali tudi dve deklici v slovenskem jeziku. Vse to je aktivnost teh vrlih in zavzetih žena.

To naj bo omenjeno, ne radi tega da bi s tem druge podčenojevalo, ne, nikakor ne, marveč radi tega, ker zaslužijo in da bi druge z izgledom navdušile. Jaz dobro razumem, kako težko je v takih naselbinah zdrževati društva, na kakšen poseben napredek pa še za misliti ni, ker ljudje dnevno odhajajo iz naselbine. Kar je veljalo za West Allis in Milwaukee, da te naselbine rastejo, to velja za železno okrožje, osobito za Gilbert, Aurora, Biwabik, Ely in še druga mala mesta, da se ista praznijo.

Bil sem na Aurori in se razgovarjal z možem, kateremu so vsi otroci odšli v mesta, sam je ostal z ženo. Ima prav prijazen dom, nerad bi ga pustil, napravil si je vse tako, da bo na stara leta živel udobno in zadovoljno. Ta moč sedaj ne ve kaj bi naredil, težko je biti in živeti samim očetu in materi, ko imata po več sinov in hčera ki žive drugje v mestih, ali zopet je težko kar zapreti vrata tako lepo urejeni hiši, za katero so izdali toliko denarja, da so jo naredili in ohranili v tako dobrem položaju, vse to sedaj žalosti plonirje in ne vedo kam in kako.

Temu možu jednakih je na železnem okrožju veliko, ki vsi tako premišlujejo, kaj naj bi naredili? Mnogi bodo ostali in tam umrli, njih otroci pa bodo drugod ostali pomešani med Amerikanci, kajti, kadar se sir in hčer ločita od družine, od očeta in matere, se zna, da se skoro gotovo istočasno ločita tudi od slovenske govorice in vsega, kar jih je vezalo na domovinski ljubav. Tako je v Ameriki, osobito kjer so naselbine brez bodočnosti. Ravno radi tega pa moramo v takih naselbinah biti hvaležni onim, ki vkljub težavam delajo za naraščaj ali vsaj obdržavajo živahnost v društvih.

Slika sem kazal na Gilbertu dvakrat, popoldne za mladino in zvečer za splošno. Udeležba ni bila velika, vsaj je pa tudi nisimo pričakovali, kajti, od kod naj pa ljudje pridejo, ker tam jih ni, stanujejo drugod in slika je bila obljubljena tudi drugod. Slika se je kazala kakor zgoraj omenjeno v šolskem poslopu, ki je naselbini vsak čas na razpolago. Ta velika, krasna šolska poslopja bodo tam stala kot veliki spomeniki, kako Američani visoko spoštuje šolsko izobrazbo; takih šol je tam več.

Po sliki smo se zbrali skupno v precejšnjem številu v hiši družine Mr. Opepeka; tam je bilo

lušno, tam sem tudi prenočeval prav zadovoljen, za kar sem družini Opepek prav hvaležen, kakor tudi drugim, ki so me tja pripeljali.

Drugi dan smo v skupnosti obiskali tudi bolno sestro predsednico, ki se je vrnila iz bolnice prej ta večer. Oglašali smo se tudi pri Intiharjevih, Kukarjevih, Krakerjevih, itd. (Dalje sledi)

Zobje in zdravje

Dobri zobje prispevajo k dobremu zdravju. Dobri zobje prispevajo tudi k telesni lepoti. Nič ni bolj prikupljivega, kakor čar močnih, zdravih zob. Pred 1900 leti je rimski zdravnik Celsius pripisoval nezmernosti v onih dneh "višje civilizacije" okolnost, da so ljudje večinoma imeli gnile zobe. Ni težko razumeti, da zobne bolezni prevladujejo med ljudmi, ki so udani gostijam, kot Rimljani one dobe. Kuharstvo je bilo dovršena umetnost, gostije so bile velikanske, gostom se je štrelo z vsemi mogočimi sladkarijami in delikatetami.

To sliko iz starorimskih dob lahko prenesemo v moderni okvir dvajsetega stoletja. Nismo sicer udani orgijam požerštva v takem obsegu, kot se pravi o Rimljanih one dobe. Ali tudi danes grešimo veliko v dieti — preveč sladkarij, slaščic in drugih sladkih jedi.

Kjerkoli najdete med in sladkor v velikih količinah, tam tudi najdete gnile zobe. Sladke in škrobne jedi testene narave so podvržene vrenju ali fermentaciji, pri čemer se ustvarjajo kisline, ki razdirajo steklenico zob. Ni pa fermentacija jedi in razvoj kislina vse, kar povzroča razpadanje zob. Najnovjša raziskava so dognale, da razlog gnitja leži globlje in je pravtako posledica pomanjkanja pravih sestavin v dieti.

Kjer ljudje jedo surove jedi, ki potrebujejo mnogo preževanja in kjer ti ljudje jedo veliko zelenjave in sadja, prevladujejo dobri zobje. Mehke, kašne jedi, oslabljajo zobe in pripevajo k propadanju istih zobje imajo več priložnosti ostati zdravi, kjer se jedi pripravljajo na enostaven, surov način in zobje morajo trdo delati, da vršijo nalogo, za katero so bili ustvarjeni — preževanje jedi kot prva stopnja prebavljanja. Med primitivnimi afrikanskimi črnci, med Eskimi, med domačimi pacifičnih otokov je gnitje zob izjema — ne pa pravilo kot pri nas.

Dokler niso znanstveniki pred kakimi dvajsetimi leti začeli preiskovati stvar, smo se le malo zavedali, kako drobec gnolja okoli korenin zob utegne povzročiti jako resne bolezni. Sedaj vemo, da ta dozdevna malenkost je dostikrat vzrok srčne bolezni, infekcij kosti in členov in nevarne podhranjenosti. Klince iz male točke gnilobe v zobu lahko prodrejo v kri in povzročijo kronično zastrupljenje, ki oslabša telo in dovaja do brezkrvnega slabega zdravja in bolezni. Dostikrat se je zgodilo, da so bolniki ozdravili od revmatizma ali živčnih bolezni le zato, ker je bil odstranjen gnoj v zobu. Gnil zob utegne izgledati kot popolnoma zdrav, medtem pa strup v njegovi korenini zastruplja vse telo.

Ni treba čakati, da prične zob boleti, preden se človek odloči iti k zobozdravniku. Zobobol je treba preprečiti vnaprej s tem, da se gre k zobozdravniku ne manj kot enkrat vsake šest mesecev. On utegne najti gnitje, ki ga človek še ne občuti.

Male vdolbine v zobu se lahko zalijejo in napolnijo. Ni treba čakati, da postanejo tako velike, da jih ni mogoče več napolniti in je treba zob izpuliti. Nepravilno zraščene zobe je treba popraviti v mladih letih. Drugače utegne povzročiti sitnosti v poznejšem življenju. Povrh tega pa kvarijo lepoto obraza. Ne morejo pravilno pre-

ževkovati. Povzročujejo vnetje dlesna, kar dovede do pioreje. Taki zobje propadajo tem lažje in utegnejo pokvariti ves telesni razvoj. Ako so zobje otroka zakrivljeni, je treba otroka peljati k zobozdravniku. Čim mlajši je, tem lažje je uravnati zobovje.

Treba je tudi vedeti, da potrebuje prvi zobje otroka, čeprav so le začasni, ravno toliko oskrbe kakor stalni zobje. Drugi zobje bodo ravno toliko dobri, kolikor dobri so bili prvi zobje.

Tukaj je navodilo za zdrave zobe:

1. Jej pravilno vrsto hrane. "Pravilna hrana" je ona, ki vsebuje dosti mineralnih soli. Taka hrana obstoja večinoma iz mleka, sveže zelenjave, pšenice z otrobi vred in sadje.
2. Izogibaj se prevlekemu uživanju slaščic, potic in enakih slačkarij.
3. Vadi zobe s tem, da zvečiš populoma.
4. Ne rabi zob kot klešč ali kot stiskačev za orehe.
5. Obišči zobozdravnika vsakih šest mesecev.
6. Pazi na prve zobe otroka. So prav tako važni kot drugo zobovje.
7. Rabi krtačice za zobe redno — zjutraj, po vsaki jedi (če mogoče) in predno greš spat.
8. Splahni usta z apnenovodo po okračenju.
9. Ne stavi igel v usta.
10. Rabi svilenov vlakno za odstranjevanje kosčkov hrane, ki se je bila nabrala med zobmi.

LIGINO ZBOROVANJE ZBOROVANJE LIGE OHIJKIH DRUŠTEV K. S. K. J. DOBRO USPELO

Liga ohijskih društev K. S. K. Jednote, ki je edina te vrste pri naši organizaciji, je imela zadnje nedeljo popoldne v Slovenskem Domu v Collinwoodu svoje drugo redno zborovanje. Istega so se udeležili delegatje 16 raznih krajevskih društev K. S. K. Jednote iz naše države in lepo število Jednotarjev.

Zborovanju so prisostvovali tudi trije glavni odborniki Jednote, sobr. glavni predsednik A. Grdina, sobr. John Zulich, finančni odbornik, in urednik Glasila. Zborovanje je na jako spreten način vodil Ligin predsednik sobrat Josip Lekšan, tajnik društva sv. Jožefa št. 110, Barberton, O.

Na tem zborovanju se je pred vsem debatiralo in razmotrivalo o raznih točkah v prilogi prihodnje konvencije. Natančno poročilo, oziroma zapisnik tega zborovanja bo priobčen v doglednem času v tem listu.

Zvečer se je zbralo v gornji dvorani Slovenskega Doma število občinstva v svrhu prikazovanja Jednotinih filmskih slik. To pot nam je sobrat gl. predsednik na platnu prikazal nekaj posebnega. Videli smo poleg slike katoliškega shoda in Jednote 35-letnice tudi sliko proslave srebrne maše Rev. Klopčiča v Calumetu, Mich., sliko proslave društva Marije Magdalene ob pridobitvi Zlatega kladiva, dalje sliko birmo v Bridgeville, Pa., katero je izvršil za časa obiska v Ameriki ljubljanski škof dr. D. Jeglič. Jako zanimiva slika je bila tudi, katero smi videli ta večer iz zbirke našega znanega fotografa Bukovnika, katero je nedavno posnel v stari domovini. Kranj. Loški potok, Ribnica itd. Te slike bo sobrat gl. predsednik tudi v bodoče kazal po naselbinah, kar že naznanjeno.

KOLIKO JE SLOVANOV NA SVETU?

V Pragi je te dni izšel tretji zvezek obsežnega znanstvenega dela "Slovani," ki ga izdaja družba "Vesmir." V tem zvezku je priobčen dr. Bohač, ministrski svetnik in načelnik državnega statističnega urada, velezanimiv članek o številnosti slovanskih narodov. Iz tega

članka posnemamo: Sovjetska Rusija (SSSR—savez sovjetskih socialističnih republik) ima 150 milijonov prebivalcev. Izmed teh je okrog 115 milijonov Rusov, in sicer 85 milijonov Velikorosov, 27 milijonov Ukrajincev in nad 3 milijone Belorusov. Izven Rusije živi okrog 12 milijonov Rusov, izmed teh 6 milijonov samo na Poljskem. V celem je torej okrog 130 milijonov Rusov. — Poljska šteje danes okrog 30 milijonov prebivalcev. Izmed teh je 19 milijonov Poljakov in 6 milijonov Rusov. Izven Poljske živi okrog 5 milijonov Poljakov, izmed teh pol drugi milijon v Nemčiji. — Lužičkih Srbov je okrog 150 tisoč. — Češkoslovaška je imela leta 1921 13 in pol milijona prebivalcev, danes pa jih ima najbrže že 14 in pol milijona. Izmed teh je 9 in pol milijona Čehoslovakov, pol milijona Rusov, torej v celem 10 milijonov Slovanov. Izven Čehoslovaške živi okrog 2 milijona Čehoslovakov. V celem je torej 11 in pol milijona Čehoslovakov. — Jugoslavija je imela leta 1921 nad 12 milijonov prebivalcev, sedaj pa jih ima gotovo že okrog 13 milijonov. Izmed teh je nad 10 milijonov Slovanov, in sicer nad 9 milijonov Srbov, Hrvatov in nad 1 milijon Slovencev. Izven Jugoslavije živi okrog 2 milijona Jugoslovenov, in sicer okrog 600 tisoč v Italiji, ostali pa v Grčiji, Avstriji in Madžarski. V celem je torej nad 12 milijonov Jugoslovenov. — Bolgarija je imela leta 1920 okrog 4,850,000 prebivalcev. Izmed teh je bilo Bolgarov 4 milijone. Izven Bolgarije živi okrog 2 milijona Bolgarov, in sicer v Turčiji, na Grškem, Rumuniji in v Rusiji. V celem je okrog 6 milijonov Bolgarov. Ako seštejemo vse Slovane skupaj, dobimo imponujoče število nad 180 milijonov. Od teh je blizu 130 milijonov Rusov, vseh ostalih pa nekaj nad 50 milijonov. Ker se Slovani, zlasti pa Rusi, silno množe, lahko računamo, da bo v nekaj desetletjih na svetu nad 200 milijonov Slovanov, izmed katerih bo najmanj 140 milijonov Rusija. In ko Rusija zopet vstane iz mrtvila, bodo Slovani predstavljali v Evropi moč, s katero bo treba računati!

PTIČJI GOVOR

Angleški naravoslovec Oliver Pike je dolgo časa opazoval in poslušal krokarje zunaj v prosti naravi in se mu zdi, da je prišel do tega, kaj posamezni glasovi pomenijo. Tako-le je videl:

Če je vse mirno in ni nikjer nevarnosti, se oglašajo stari, ki prinašajo mladim hrano, z globokimi glasovi "kur, kur." Ko mladiči to slišijo, splezajo na rob gnezda in glasno kriče in prosijo hrane. Kakor hitro pa zapazijo stari nevarnost, n. pr. človeka, ki koraka mimo poti, zaženo stari svarilen "krak krak," nakar se mladiči takoj zakotale nazaj v gnezdo, kjer kakor mrtvi obleže, dokler nevarnost ne mine, kar stari naznanijo s pomirljivim "kak-kak." Zanimivo je, kakor je videl ta naravoslovec, da se niti stari, niti mladiči niso plašili, če so opazili že kaj znanega. Prav blizu se pasočje črede ovc se niso n. pr. prav nič bali. Človeka pa, ki je prihajal še v kilometerski daljavi, so stari takoj s svarilnim glasom naznanili. Nekoč je opazoval Pike, kako so stari stikali glave in se v nekakih grgrajočih glasovih posvetovali, ki so mladiči v gnezdu od žeje zijali in kako so jim potem iz oddaljenega bajerja prinašali vodo v kluju. — Če je ta učenjak vse prav in tako videl, kakor je bilo, ne moremo preiskovati, gotovo pa je, da so krokarji zelo bistroumni, kar lahko tudi vsak sam opazuje.

Ne pozabite dneva predstave filmske slike naše Jednote!

O MOJEMU ZADNJEMU POTOVANJU

(Piše gl. predsednik KSKJ)

Dospevši na Eveleth, Minn., dne 27. oktobra ob 4:30 popoldne, me je že v tretjič čakal sobrat Martin Shukle s svojim avtomobilom; skrbelo ga je, če bo movie-operator došel na Eveleth ali ne. Tako sva naložila možo prtljago in se peljala na Martinov dom.

Pri Shukletovih je vedno lušno. Imajo lep dom, pa tudi družabno življenje, ki je polno veselja. Imajo štiri sinove in eno hčer, a vsi so pevci. Kadar hočejo, imajo domačo koncertno zabavo, včasih se pristopita oče in mati in to je celi zbor, boljsega ne bi pričakoval za denar v gledališču. Poleg tega je pa tudi dobra kuhinjska postrežba in "rujnega" tam nobenkraj ne manjka. Kaj hočete še lepšega? Potem pa naj še kdo meni reče, kako da se mi dopade voziti se po naselbinah? Na ta način je lušno. Potem sva se še z bratom Shukletom oglasila v hiši tajnika Bayuka in pa v župnišču pri Rev. A. Leskovicu; ta dan so tudi imeli na Evelethu veliko cerkveno slavnost, namreč blagoslovitve enega kipa, radi tega je bilo tam več duhovnikov. Dosti časa nisva imela za obiske, ker je bilo treba stvari pripraviti v tir za večerno kazanje slik.

Kakor so vedno srečni na Evelethu in tudi drugod po Minnesoti, da imajo ona razpolago za jednake društvene in farne prireditve mestni auditorij, tako je bilo tudi to pot. Reči moram ponovno, da so na Iron Rangu v tem v resnici lahko pomeni ter da morajo biti hvaležni mestni upravi za tako lepe ugodnosti, ki jih dobe od mestne uprave. Kaj sličnega nimajo drugod, imajo pa skoro povsod na železnem okrožju. Radi tega sem že v več krajih uporabil to priliko, da sem povdarjal, kako lepo priliko imamo v Ameriki, da gojimo svojo narodnost in jezik ter da se izobrazujemo po svoji volji. Kde more reči, da ne živimo v deželi blagostanja in svobode? Če bomo tukaj pozabili na svoj jezik in pa na narodnost, ne bo za to drugi kriv nego naša lastna malomarnost in brezbriznost. Naj bo mimogrede omenjeno to-le: Mi dnevno čitamo, kako mило se pritožujejo naši rojaki v domovini na zasedenem ozemlju, kjer jim je vzeta svoboda govora, časopisja, narodnih domov in vsega. Kako bi radi čitali slovensko, kako radi bi se zbirali in zapeli svojo domovinsko pesem, ali ne smejo, za mo-

rejo, ker stoji pred hišo in poslušava vohun, da jih prijavi vladu, da jim hišo zažgo ali pa vržejo stanovalce na cesto. Pred nekaj leti so še smeli vsaj mašne knjižice čitati, sedaj naložimo že tega več ne smejo. Grozne stvari se dogajajo, ker hočejo na mah zatreti slovensko govorico in uvesti tuj jezik v nadomestilo slovensčine. Ljudje pa ložje trpijo lakoto nego da bi pozabili ali zatajili svoj jezik, ki jim je bil zibelka in največja tolažilna slast. In vendar tega nimajo, zato tako glasno tožijo, da bi se jih usmilili ostali svet. Celo Boga kličejo, da naj jim pošlje novo vojsko kakoršna je bila, da ne bi trpel takega transtva in zaničevanja kakor ga trpeti morajo—radi tega ker jih hočejo potučiti. Mi v Ameriki se pa potujčujemo rade in drage volje vsak dan. Komaj čakamo da se pomešamo med Amerikance in za našo govorico nam ni mar, če se la znamo drugače dobro zmeniti.

Tukaj, kjer nas Amerikanci še opominjajo, da lahko gojimo svoje narodnosti, saj ni dolgo ko je pisal delavski tajnik Davis v dobro tujezemskega časopisja in odobral istega, kar pomeni, da lahko svobodno gojimo svoje narodnosti, katere danes v Ameriki veliko veljajo in so upoštevané. Mi pa se tega premo ali mnogokrat prav nič ne zavedamo in na ta način uničujemo svojo narodnost in jezik, ki je za nas tako pomemben in dragocen.

Nekateri menijo, da nas Amerikanci radi tega ne spoštujejo če nas slišijo govoriti materin jezik. Odgovor temu je, da nas še bolj spoštujejo če govorimo več jezikov, ker oni itak vedo, da smo inozemci, kakor so vsi drugi narodi! Vsi narodi tudi držijo na svoje narodnosti, razun onih ljudj, ki so se zaljubili samo v dolar in katerim je vsaka druga narodna zadeva deveta briga.

Imam še samo eno vprašanje: Kaj bomo pa potem, ko bomo nehali biti Slovenci? Reklji boste: "Amerikanci." Seveda, saj smo Amerikanci tudi sedaj, tisti, ki je ljubitelj svojega jezika in svoje rodno domovine, bo tudi vedno dober, in lahko rečem, da bo tudi najboljši Amerikanec; in če smem tako reči, vsaki dober Amerikanec to ve.

To sem omenil mimogrede, ker sem se tako čudil, da imajo naši rojaki na železnem okrožju v Minnesoti tako lepo priliko gojiti svojo narodnost v tako krasnih ameriških avditorijih, kakor sem to sam videl na Evelethu, Gilbertu in Chishol-

Tony Revillon: Nevihta

Gospa Baudoin je bogata posestnica. Kot vdova je ostala s sinom edincem in je mislila oženiti sina z bogato dedinjo, da bi na tak način še povečala hišo. Na nesrečo pa se je Ludvik Baudoin zaljubil v hčer nekega revnega ribiča, ki ni imel niti ene ladje in sklenil, da jo poroči. Vdova ni hotela na to pristati. On se je držal dobro. Trmasti so tam v Normandiji.

Bitka se je vršila eno leto, na koncu pa je mati končala: "Poroch se, če se hočeš, toda jaz ne bom videla nikoli tvoje žene in ti ne boš dobil od mene niti kraj carja, dokler bom jaz živa."

"Kakor hočete," je dejal Ludvik.

In poročila sta se. Pet let je preteklo. Živela sta v bedi. Ludvik je hodil lovit ribe s.tastom. Toda ljubezen je premagala vse in nista se pritoževala in se nista nikoli obrnila na gospo Baudoin. Kadar so se ob nedeljah po maši srečali, sta jo pozdravila, ker je bila pač to njuna dolžnost. Niso se obiskovali, ne pisali, sploh ni bilo med njimi nikakršnih odnošajev. Nič razen pozdrava, s katerim sta mlada pozdravila, na katerega pa starica ni odgovorila.

Toda nekega dne je divjala nevihta, da je morje tulilo in se se tresle hiše ob obrežju. Gospa Baudoin je živela sama z dekle Anico. Anica je sklenila roke in rekla: "Hm, kakšna je ta gospa! Dosti ljudi mora sedaj biti, ki se tresejo!"

"Kakšni ljudje?" je rekla vdova in hodila semintja in se dotaknila sedaj tega, sedaj onega, samo da se ni zdelo, da diži križem roke.

"Vendar starši tistih, ki so na morju!"

Gospa Baudoin se je ustavila. "Kar prenehaj!" je rekla suho.

Vzela je nekaj šivanja v roke. Ker je bilo temno, je šla sedet k oknu. Anica je naslanjala obraz k šipam in gledala na ulico. Ker ji je prepovedala govoriti, je govorila semtertje kaj v presledkih: "O, dimnik gospoda Bertrauda bo pal vsak čas!"

"... Tamle gre pa gospod Chardon proti morju. Tudi Peter Guichard, Denis Geoffroy in Goiranova Magda hiti!"

"Klepčulja!" je zagodrnjala vdova.

"Ne!" zakliče končno in udari z nogo, "kaj takega pa nisem še nikoli videla!"

Gospa Baudoin je spravila dela in začela zopet korakati po sobi. Slišalo se je šumenje in divje piskanje nevihte, od časa do časa kriče; škripanje železja in loputanje odtrganih žaluzij, ki so butala ob zid. Ocean je postal strašen.

Vdova se je postavila tik ob služkinjo.

"Ker si ravno tako radovedna, se obuj in napravi kot drugi: poizvedi za novice!"

Anica je bila v trenutku napravljena.

ki je bil na morju. Ze eno uro je mislila nanj. Toda mislila je vedno le na odraslega Ludvika, ribiča pri petindvajsetih letih, korenjaka, ki ji je bil rekel: Kakor hočete! ko mu je branila ženitev, a se je kljub temu oženil.

Sedaj pa se je zasanjala v otroka, v njegove plave laske, v tista debela lica in v modre oči. Spomnila se je njegovih prvih besedi, njegovega smeha in svojih načrtov, ki jih je bila napravila ob njegovi zibelki.

Čeprav ste iz dežele Caux, čeprav bogati, trmasti, čeprav imate srce iz kamna, take stvari pa le ne ganejo, kadar tuli burja...

"O, ta Ančka, še sedaj je ni!"

Snela je plašč s kljuke in odšla. Čim se je obrnila na ulici, jo je ustavila množica ljudi, ki je obkroževala dva ali tri ribiče s premočenimi oblekami in z blatnimi čevlji. Roke in obrazi so jim bili okrvavljeni. Naglo se je ustavila in vprašala hripavo:

"Ali so prišli?"

Eden iz množice je ošinil s pogledom druge in je dejal: "Seveda."

Nadaljevala je svojo pot naprej. Tedaj se je eden izmed mornarjev ločil iz grupe in tekel za njo:

"Gospa Baudoin, gospa Baudoin, kam pa greste sedaj?"

"Doli," in je pokazala na morje.

Mornar pa jo je ustavil s svojim plaščem:

"Kaj vam bo to pomagalo? Neurje je. Vrnite se! Saj smo se mi vsi vrnili, mar ne?"

Pogledala ga je ostro v oči: "Vsi?"

"Menda ja!"

"Prišezite!"

Mornar se je zmedel: "Vendar, gospa, tisti, ki niso vajeni, so pa gótovo šli v Yport ali v Fecamp, kdo bi to vedel?"

Ona se je oprostila in hotela oditi. Zopet jo je ustavil. Tačas se je vračala po ulici Anica, vse razburjena.

"Ne, ne!" je vpila, ko je zagledala svojo gospodinjjo, "ne, gospa, nikar ne pojdite tja!"

Starica se je začela tresti. Njen zagorel obraz je postal blede, oči so se zaprle in oprle se je na dekle, da ni padla.

stora liki kip. Takrat jo je ribič zagledal. Odkril se je in se ji približal rekoč:

"—Mati!"

Ta mu je ponudila roko... (Iz francoščine prev. V. B.)

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

(Nadaljevanje iz 1. strani) zervni častniki ter mnogo odličnega občinstva, tako, da je bila velika stolnica povsem polna. Po slovesni službi božji je ban sprejemal v bankski palači poklonitve in čestitke. Državni in drugi uradi ta dan niso uradovali, trgovine in pa obratovalnice so bile zaprte, tudi na stavbah je počivalo vse delo. Enodušno je praznovalo vse ljubljansko prebivalstvo rojstni dan svojega vladarja.

Pomenljiva proslava rojstnega dne Nj. Vel. kraljice. Učitelj Krstič v Brgradu pri Benkovicu je dal pobudo, da se na rojstni dan Nj. Vel. kraljice Marije prične po vsej primorski banovini (Dalmaciji) s pogozdovanjem golih kraških hribov. To delo se že vrši v Brgradu, pozneje pa se bo razširilo na vso banovino. Vse občine so odstopile potrebna zemljišča za pogozditev, državne drevesnice so odstopile potrebne mladike, šolska mladina pa ob prostem času marljivo sadi drevje. Preko dvornega maršalata je bila N. Vel. kraljica Marija naprosena, naj se godzovi imenujejo po njej:

Prevagal se je in imahnil v globino. Anton Podržaj, s Iga pri Ljubljani, obdolžen umora svoje mačehe in zaprt v ljubljanskih sodnih zaporih, si je te dni sam vzel življenje. Podržajeva celica je bila v drugem nadstropju jetnišnice med Miklošičevo in Cigaretovo cesto. Zgradba jetnišnice je urejena tako, da je mogoče z dna posloppja pregledati vsa tri nadstropja s celicami. Ko je prišel paznik Podržaju kosilo, je ta planil skozi odprta vrata celice na hodnik, se z gornjim delom globoko nagnil nad ograjo hodnika, se prevagal in omahnil v globino. Na trdem tlaku

posloppja je Podržaj smrtno ranjen obležal. Vas se je zgodilo v dveh, treh trenutkih, tako da mu paznik ni mogel preprečiti groznega samoumora.

Deček ubil volka. V Kuršumiji v Srbiji se je te dni pripetil nenavaden slučaj, v katerem se je s svojim junaštvom proslavil majhen deček. Ko so bili otroci spuščeni iz šole in so odšli domov, je eden med učenci svetoval svojim tovarišem, naj si natrpajo žepa s kamenjem, ker jih bodo po poti gotovo napadli psi. To so otroci tudi napravili. Pred vasjo Dankovičem se je pred njimi res pojavil velik zelen pes. Učenčki so se ga ustrašili in se spustili v dir. Samo eden od njih, najpogumnejši, je obstal. Deček je takoj spoznal, da se mora sam braniti pred psom. Izvlekel je kamen ter udaril psa po črepinji tako, da je ta omedlel. Nato ga je dečko še dalje tolkel po glavi in ga pobil. Ko je malček prišel domov, se je pohvalil, da je spotoma ubil hudega psa. Njegovi starši so takoj odšli na kraj sami, da bi ugotovili za kaj gre. Z grozo so spoznali, da njihov pogumni sinček ni ubil psa, temveč—volka.

Z glavnico treh milijonov dinarjev bodo nekateri slovenski industriji ustanovili v Mariboru tovarno sveč.

Osem ljudi je zabodel v pijanosti. V hotelu "Krona" v Dolnji Lendavi je neki rekrut začel piti in sicer kar žganje. Ni se zadovoljil z osminko, niti ne s četrtinko, marveč ga je spravil pod streho kar en liter. To seveda ni ostalo brez posledic. Fant je kar podivjal. Privlekel je iz žepa nož in začel mahati z njim povprek po vseh, ki so bili krog njega. V tem boju je zabodel osem ljudi: Najhujše rane je dobil hoteli Vulcan sam, katerega je podivjani fant tako obdelal z nožem, da so ga morali peljati v bolnišnico.

Zgrudil se je s križem vred. Te dni je bil v Vojniku pri Celju pogreb po umrli Mariji Rauter. Med drugimi se je udeležil pogreba tudi upokojeni oro-

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY
Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.
 GLAVNI URAD: 6131 St. Clair Avenue
 PODRUŽNICA: 15601 Waterloo Rd.
 GLAVNICNO PREMOZENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOZENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.
 Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljete ga najceneje po naši banki.
SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

znik Adolf Dedič, ki je na čelu spreveda nosil križ z vencem. Ko se je spredv pomikal mimo gostilne Stante, se je Dedič nenkrat zgrudil s križem vred. Pogrebci so takoj položili krsto na tla in mu priskočili na pomoč, da bi ga dvignili. G. dekan Toman, ki je vodil pogreb, mu je dal v silo sv. odvezo, eden izmed gg. kaplanov pa je takoj tekel po sv. poslednje olje. Med tem so Dediča zanesli v gostilno Stante in hitro poklicali zdravnika dr. Mikuša, toda bilo je vse zamaž. G. kaplan Ocvirk mu je hitro podelil sv. poslednje olje, nakar je g. Dedič izdihnil. Zadel ga je srčna kap. Zapuška ženo in tri otroke.

Devetdesetletnico je praznoval te dni v Ljubljani g. Franc Verbič, bivši trgovec iz Bistre pri Borovnici. Ena vnukinja, misijonska sestra Ksaverija Pirc, deluje sedaj v misijonu Svatovu na Kitajskem.

je dne 14. decembra umrl ondi bivajoč upokojeni župnik krške škofije Janez Volavčnik, zlatomašnik in č. konzistorialni svetnik, v starosti 80 let. Pokojni je bil rojen dne 19. maja 1850 v št. Vidu v Podjuni na Koroškem in bil v mašnika posvečen dne 20. julija 1875. Služboval je na več krajih krške škofije in bil na zadnje od leta 1888 dalje župnik na Rudi. Med svetovno vojno je bil radi svojega slovenskega mišljenja dalj časa interniran. Leta 1919 je stopil v pokoj in se je preganjan od Nemcev naselil na Jezerskem, kjer je do zadnjega pridno pomagala dušnem pastirstvu pri Sv. Andreju na Ravnem. Bil je skromen in ljubezniv mož, vsakdar pripravljeno na usluge, zato povsod priljubljen. Bil je tudi vnet in praktičen zadrugar.

Naznanilo in zahvala.

S tušnim srcem javljam žalostno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je dne 26. novembra, 1929 ob 3. uri zjutraj, po 13-tedenski mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspał maj ljubljeni soprog ter naš stric

Frank Gorišek

Pokojni je bil rojen dne 18. oktobra, 1874 v St. Jerneju na Dolenjskem. V Ameriko je prišel leta 1899, ter bival ves ta čas v Pittsburgu, Pa. Spadal je k društvu sv. Josefa, št. 41 KSKJ, k društvu sv. Štefana, št. 26 JSKJ, ter angleškemu društvu F. O. E., št. 76

Dolžnost nosi, da se tem potom zahvalimo vsem onim, kateri so ga obiskovali v času njegove bolezni. Hvala Rev. Josip Škurju, kateri ga je večkrat obiskal tekom njegove bolezni, ter mu tudi podelil zadnje sv. zakramente za umirajoče. Hvala tudi Rev. John C. Mertel in Rev. Potočniku, ki sta ga tudi obiskala v teku njegove bolezni, ter Mr. Antonu Grdina, glavnemu tajniku KSKJ, ki ga je obiskal prvi dan njegove bolezni, ter Mr. Antonu Grdina, glavnemu predsedniku KSKJ, kateri ga je večkrat obiskal zadnje dni njegovega življenja.

Hvala družinam Frank Golob in Joseph Lokar, kateri so stali ob njegovih bolniških posteljah do zadnjega, ko je pokojni za vedno zatihnil svoje trudne oči.

Pogreb blagopokojnika se je vršil dne 29. novembra s sv. mašo zadržnico v slovenski cerkvi na 57th in Butler St., od tam pa na St. Mary's pokopališče v Sharpshurg, Pa. Sv. mašo zadržnico je daroval naš domači g. župnik Rev. Josip Škur ob asistenci Rev. Josip Soriča iz Millvale, Pa. in Rev. Sorica iz E. Ohio St., N. S. Pittsburg, Pa. Hvala tudi Rev. John C. Mertelu, kateri je vse tri dni, ko je pokojni ležal na mrtvaškem odru, daroval sv. maše, kot za svojega dobrega prijatelja.

Hvala vsem društvom, katerih člani so ga vedno obiskovali v času bolezni, čuli ob mrtvaškem odru, ter ga spremlili k večnemu počitku. Ista hvala tudi vsem prijateljem in sosedom za tako obilno obiskavanje in nam iskano sočutje, ter veliko udeležbo pogreba. Posebna hvala Mr. in Mrs. Paul Ferentchak, Mr. in Mrs. Frank Bruder in Mr. Frank Gabler iz La Salle, Ill., Mr. Anton Grdina, Mr. in Mrs. Josip Flevnik, Mr. Joseph Sintič, Mr. Joseph Šetina, Mrs. Mary Grdina in Mrs. George Kuhar iz Clevelanda, O., kateri so se podali na dolgo pot, da zadnjič vidijo svojega prijatelja ter ga sprejmo k zadnjemu počitku. Hvala za brozjava izkazana obojima družini Josip Zalar, Joliet, Ill. Mr. in Mrs. Geo. Kelli ter Mr. in Mrs. Jakkis, oba iz Clevelanda, O., in družini Alper iz Milwaukee, Wis.

Zahvalujemo se vsem darovalcem vencev in cvetlic, katere so darovali: Mr. in Mrs. John Rogina, družina Josip Kos, Mr. in Mrs. Louis Grodeck, Mr. in Mrs. John Kerzan in družina, Mr. in Mrs. Charles Grodeck, Joseph Felts in družina, družina Vogrin, Joseph Krotic in družina, Frank Gerlovich in družina, Mr. in Mrs. Bruder, La Salle, Ill., Mr. in Mrs. Henry Bruder, La Salle, Ill., Mr. in Mrs. Rudolph Roitz, Mrs. Mary Gruber, Mr. in Mrs. Spolar in družina, Mr. in Mrs. Yantz, družina Glatsch-Smoizer, Joseph Lokar in družina, Mr. in Mrs. Santo Vlah, Mr. in Mrs. Zinsner, Mrs. Sheran in družina, Mr. in Mrs. John Trempus, Mrs. Fortun in družina, družina Golob in Maticich, družina Klobuchar-Rogina, Mr. in Mrs. Joseph Šetina, Cleveland, O., družina Ignac Podvasnik, Mr. in Mrs. Jugovich in družina, Mr. in Mrs. Michael Blaha in družina, Mr. John Chapman, Mr. Frank Safran, Mr. Frank Ponikvar, Mr. F. J. Chirazzi, Mr. C. Dunbar, Mr. M. McGuane, Mr. Bernard Dugan, Mr. in Mrs. John Hankey, Gordon Broders, Ludvig Floral Co., društvo sv. Josefa, št. 41 KSKJ; društvu sv. Štefana, št. 26 JSKJ, od prijateljev Nasa Farma in Pittsburgh Aerle F.O.E. No. 76.

Srčna hvala vsem, kateri so darovali za sv. maše za pokojnega: Mr. in Mrs. Ferentchak, La Salle, Ill., Mr. in Mrs. Frank Bruder, La Salle, Ill., Mr. Anton Grdina, dve maši; Mr. in Mrs. Joseph Flevnik, Mrs. Mary Grdina, družina Joseph Sintič, Mr. in Mrs. Joseph Šetina, Mr. in Mrs. Geo. Kuhar, družina Frank Koenig, vsi v Clevelandu; O., Mr. in Mrs. John C. Golob, Mr. John Balkovec, družina Laurie-Krese, družina Matija Malich, Mr. Stephen Welsh, Mr. in Mrs. Vinko Besal, Sisters of Notre Dame, 57th St in od prijateljev Nasa Farma.

Zahvalujemo se Mr. John Rogina in Mr. James Bally, katera sta nam preskrbela od mesne vlade za varstvo ob priliki pogreba in preskrbela mnogo avtomobilov. Hvala tudi vsem drugim, kateri so prišli s svojimi avtomobili na pogreb in jih dali na raspolago. Hvala tudi pogrebnemu zavodu Balkovec & Brasso za tako lepo urejeno poslovanje in vodstvo pogreba.

Vemo, da nismo mogli zadoščiti vsem, kateri so nam stali ob strani v tej uri bridkosti, isti naj nam oprostijo z gotovostjo, da smo jim iz dna srca hvalečni za vsak trud. Ti pa, neponabljeni soprog in dobi stric, potivaj mirno v ameriški grad! Zapustil si nas prezano, počivaš poleg svoje matere, spraven grobovi čakajo ke prazni na nas, da se svidemo enkrat tamkaj nad zvezdami. — Zahvalji ostali: AGNES GORIŠEK, sopraga.

FRANK FERENTCHAK, nečak; ANNA RAČIČ, nečakinja. Pittsburgh, Pa., dne 31. decembra, 1929.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Bogu vsemogočnemu je v njegovi modrosti dopadlo poklicati iz življenja, po kratki in mučni bolezni, našega naj mlajšega ljubljence, 17 mesecev starega sinčka in brata, ki se je podal k nebeskim angelom dne 4. decembra, 1929.

John Jacob Mervar

Ob priliki smrti neposabnega nam sinčka in brata smo od vseh strani prejeli toliko dokazov simpatije in sočutja, da si štejeemo v veliko dolžnost, da se na tem mestu vsem prav iz srca zahvalimo.

Iskrena zahvala Rev. E. J. Steiner za cerkveno obred. Zahvaliti se moramo za pomoč, za takojšnjo potrebo in ki so celo naš čuli: Miss Josephine Thomas, Mrs. Anna Tomsic, Mary Blatin, Mrs. John Mihelich, Mrs. Ivan Zupan, Mrs. Rudolph Gregorich, botri in botru Anthony J. Grdina in tudi za vse dobroto in prijazo naklonenost. Hvala vsem, ki so nam bili vseh urah usode v pomoč in tolažbo.

Iskrena hvala vsem onim številnim prijateljem, ki so prili ranjkega pokropil na mrtvaškem odru. Pogreb se je vršil pod vodstvom pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi in moramo izreči temu zavodu najlepšo zahvalo za tako vzorno red in točno vodstvo pogreba.

Nadalje se zahvaljujemo za tolažljive telegrame in molitve Rev. P. Cyril Zupan OSB., Ven. Sr. M. Albertina OSB., ter vsem učiteljem St. Mary's School iz Pueblo, Colo., Mr. in Mrs. Joseph Smerke, Mr. in Mrs. John Wiksinič, Mr. in Mrs. George L. Subotich in Miss Regina Skiff, vsi iz Pueblo, Colo., in Frank Prijatelj iz La Salle, Ill.

Nadalje se zahvaljujemo vsem darovalcem krasnih vencev, ki so mu izročili krsto v zadnji podraž, in sicer: Botri in botru Mr. in Mrs. Anthony J. Grdina, družinam: Mr. in Mrs. Anton Tomsic, Mr. in Mrs. Louis Ahlin, Mr. in Mrs. Anton Mervar, Mr. in Mrs. Ivan Zupan, Mr. in Mrs. Joseph Thomas, Mr. in Mrs. Joseph Smerkar, Mr. in Mrs. John Hocevar, Mr. in Mrs. John ukovnik, Mr. in Mrs. Edward Smerkar, Mr. in Mrs. Steve Lucic, Mr. in Mrs. Frank Fabian, Mr. in Mrs. Jim Vert, Mr. in Mrs. John Potokar, Mr. in Mrs. Anton Grdina, Mr. in Mrs. Edward Pasch in Slapnik družina, The Community Welfare Club, Mary Blatin, Mrs. Stark, Cuyahoga County Council American Legion, Employees Frank Mervar Co., Mrs. Mary Makovec, Lake Shore Unit No. 273 American Legion, Mary Slanina in Jacob Testan, Mr. in Mrs. Anthony W. Fox in družina iz Cotati, California, Mr. in Mrs. Frank Smerke in družina iz Fort Worth, Texas, in Mr. John Smerke iz Amarillo, Texas.

Še enkrat lepa hvala vsem skupaj, ki ste nam prihranili na pomoč v teh žalostnih urah. Ti pa, ljubi sinček in brate, radi se med angeli v nebeskem raju. Bival si med nami samo toliko časa, da si se nam možno vtisnil v srce in pustil globoko rano. Čas nam začel rano, a Ti, preljubi angelček, nam ostaneš za vedno v blagem spominu, dokler nas Vsemogočni ne pokliče za Teboj. — Zahvalji ostali:

FRANK in IVANKA MERVAR, oče in mati.
 FRANK mlajši, VERA JANE in LAWRENCE LEONARD, brata in sestra.
 Cleveland, O., 27. decembra, 1929.

Samogospa Baudoin je ostala nepremična na svojem prostoru.

F. KERŽE, K. S. K. J. Društvom:
 Kadar naročate zastave, regalije in druge, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižjo ceno.
 Načrti in vzorci ZASTONJ!

1142 Dallas Rd. N. E.
 CLEVELAND, O.

OUR PAGE

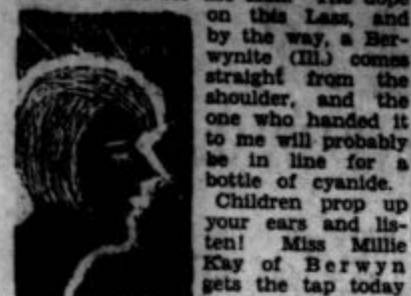
1117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

BABBLES

Dedicated to the Misses By GEE DEE Today's editorial: When you are seated on the divan and be sure to look at the fire-place...

HALL OF BLAME

Merrily we roll along roll along! Hoops my dear! Another proposal, but this time for...

we haven't decided whether or not we would enroll whether or not you know her, see her as a real kid-and you are right...

TWELVE FEET TO GO!

(Talking rights reversed) Theme song: Hold it, hold it, tra-la-la.

Written exclusively by full-front GEE DEE, picked for ALL KSKJ football team.

THE STORY THUS FAR: Grandstand full of women-Gee looks for suit-a few hops down basement, a few broken bottles, a stiff purp-finds suit and off to field seeing red on the way.

Now GO ON WITH THE STORY: Coach: "You worm, what's the idea of holding up the game?"

Gee: "I held up the game?" He-ha-ha! and he slapped the coach on the back, saying "You old duck!"

The grid mentor bit his lip and wailed: "Com'on, snap out of it, this Barber College outfit is no easy trim."

Gee pressed the suit under his arm-pit and started for the locker room amid the cheers, screams and dreams of the few thousand women who were in the stands.

As Gee was going down exit 2A-left, a "sweet young thing" clad in fur, tucking away at her collar and jumping on her toes, accidentally nudged Gee.

"Well," said Gee, "what's the phone number? Make it snappy, I haven't time now." And, of course, she bubbled: "You dear, I've waited for this moment. Lois is the name. My Dad is a big watch-man and I am his jewel."

"But," said the hero, "what does that make me, your big time? Hurry with that number and I'll call you up sometime next month."

"My daddy, you plum, forget the game and fly with me! My car is just a few blocks away. OH! Happy moment!"

Then the opening whistle of the game blew-here was Gee, chewing the fat with a damsel, pretty, sweet, attractive, glamorous-she had caught his eyes, so Gee said: "Well, if that's the case-(Continued next time)."

DID GEE LEAVE THE TEAM FLAT? WHO WAS THIS WOMAN? WHO SAID: "RAW! RAW!" AT THE BARBER COLLEGE GAME? These and other startling mysteries will be solved in the next installment of "Twelve feet to go!" scintillating heart-gripping, exotic love tale of the ages. Miss it and laugh, read it and weep!

Joliet, Ill. Darlingth Gee Dee: I know you're angry, becauth of my lath letter. Can I do anything to get back in your good grathstah?

I never wash in love before. No fadin', Gee Dee, you've got me in a panic-plith. And why money, lookin' and position. What eth doeth a girl want? Thith girl doeth not want anything eth -I decided thath eth frith time -I thaw you.

Alwayth, with all my love-MITH JOLIET. F. Eth-Wath Thantha Clauth good to you?

Mith Joliet: Your letter will thuredly be anthwered in nexth weekth Babbles-G. D.

Open Hockey Season. The Joliet Mohawks opened their hockey season by meeting the Raymor Avenue Reds in a practice tilt, staged on the West Park rink, last Sunday.

Any teams wishing games, communicate with Joliet Mohawks Club, 1504 N. Center St., Joliet, Ill.

ATTEND YOUR LODGE MEETING

Auspices: Midwest KSKJ Bowling Association KSKJ BOWLING TOURNAMENT, WAUKEGAN, ILL.

38 Five-Man Teams 65 Two-Man Teams 125 Individuals Prizes: Fourteen medals, trophy and \$443 in cash

Date: February 2nd and 3rd, 1929

LA SALLE GLIMPSES

By LA SALLETTA

Miss Ann Maurer, soprano, was heard over Station WJBO a short time ago. Congratulations Ann, and I wish you luck in the future. Ann is a member of St. Roch's senior choir.

Miss Theresa Tomasin of Chicago, Ill., spent New Year in La Salle at the home of her parents, Mr. and Mrs. Anton Tomasin of 69 Third St.

Sunday, January 12th, members of the Young Ladies Sodality will receive Holy Communion in a body at the 8 o'clock Mass. The president of the Sodality wishes that every member would strive to attend communion Sundays regularly.

Angie Urbanch, Agnes Baznik and Theresa Baznik have bought themselves the new style long dresses. All they are waiting for now is a chance for them to make their debut. When will that be girls? We all want to be on hand.

Lot of our friends in La Salle were late rises on Wednesday January 1st, the result of having remained awake until the wee small hours of New Year Eve, to make whoopee as 1929 went into history to make room for 1930. Watch parties were numerous throughout La Salle and on every side one saw homes brightly illuminated until early Wednesday morning, while many revellers waited midnight and the ushering in of 1930. Those who did not stay at home to make their "boom-boom" celebrated the event at the numerous dances and midnight shows that were held in town. Many Slovenians made whoopee at the Slovenian Workmen's Home on First and Crossat Sts. A Slovenian play was given early in the evening, while later dancing was enjoyed.

Josephine Bildhauer received a rather nifty looking wrist watch from her boy friend. That's what we would call a friend, Josephine.

Mary Terselic says she's been working at the Western Clock Co. long enough to know that she isn't allowed to hold hands and make faces all day long. It didn't take you long to find that out, did it, Mary?

Theresa Baznik ought to be an expert at frying meat pancakes by this time. Customers sure do keep her busy.

Rose Urbanch says she never really saw as good a show as "Rio Rita." Did you enjoy the show or was it your escort, Rose?

Alleen Bregach sure can bake the cakes and cookies. Just ask her to let you have a sample of them. You sure deserve a good husband, Alleen.

Life ambitions of the following people are: Mary Terech-to be a nurse. Osa Terech-to get married and live in Chicago. Agnes Baznik-to be a great pianist. Ann Pletic-to go to Hollywood. "Jo" Gervogich-visit W. 22nd St. Frances Jancner-to be an expert bowler.

Angie Urbanch-to become a great singer. Hank Lushina-to become a second Red Grange.

What is this we hear? South Chicago going to vie with La Salle's? More power to you my boy, but you had better start chewing the end of your pen immediately. It's going to be harder than what you think. La Salle knows how hard it is to keep herself pated on all the events that are happening around her. Let's see more South Chicago Tid Bits.

ATTEND YOUR LODGE MEETING

Merrymakers F.G. F.T. P.P.F. Lifshitz, rf 1 0 2 4 Skurvich, c 0 0 0 1 Wyner, c 0 0 0 0 Brown, rg 0 1 1 0 Giamman, lg 0 0 0 0 Whitehouse, c 0 0 0 0 Krupp, rg 0 0 0 0 Collier, fg 0 0 0 3

Totals 10 3 23 6 Score at End of Each Quarter: Junior 2 14 18 23 Merrymakers 2 3 3 3 Referee-Borkoski.

JOLIET QUIPS

BELIEVE IT OR NOT, but "Brass Musich's" favorite aria is, "Ah That I'm Asking Is Sympathy."

And "Ole" Solnce goes into a swoon everytime "The Pagan Love Song" is played.

Johnny Jursnich is "that way" about a certain young Miss.

Imagine Mary Zagar and Frank Znidarsic in a "love scene."

"Eva" Krall is under the impression that no one saw him sweep up half the hall when he took a tumble while dancing with Kate.

AT THE DANCE given by St. John's society, Joe Piese received loads of compliments on his good-looking spats. But-we know different. He lost his garters and those unruly socks simply would not stay up.

Who was the "Cleo" Max Seccola took home from the dance?

NEW YEAR RESOLUTIONS seem to be in order as is evidenced by the many young married couples who are giving themselves a "break" and doing a lot of "stepping out"-which reminds us-

That Folly Lukanich for the first time in years, during one of the worst storms Joliet had had for years, took his wife to a movie.

Some of the items Santa Claus forgot to bring to Joliet: A book on "Home to Love" for Agnes and Faber. For Matty Tezak, "Ten Free Dancing Lessons." A jar of "Edna Wallace Hopper Beauty Clay," for Joey Judnich. For Eddie Muts-a "muzzle." A "megaphone" for "Tomcat." For "Little" Eddie Muts-another "wise-crack." A Xmas Greeting Card from Mollie for "Buck" Znidarsic. For "Blackie"-a "milk-wagon." And a "monkey" for Joe Strbenitz-us portable organ.

BASKETBALL

The KSKJ girls basketball team of Cleveland, O., is anxiously waiting for the bang of the opening gun, which will start the season of the Inter-Fraternal Girls Basketball League.

At a meeting held last Friday evening, the girls got down to serious business and selected the following officers: Chairman Miss Frances Skully, Secretary Miss Julia Mramor, and Treasurer Miss Josephine Zulich.

Miss Dolores Zupan was chosen as mascot. It's going to be a grand spectacle when you see these girls coming on the floor in their Royal Blue and Gold uniforms, the colors of the Union, and fighting with might and main to uphold the honor and high standards of the KSKJ.

These girls have worked and are working hard. They have willingly sacrificed their time and are devoting all their efforts to make their cherished dream come true, namely that of adding yet another laurel to the many splendid victories of the KSKJ sports. Are you going to do your share? Come out to the games, follow up your team and give them your loyal and undivided support. Don't be a knocker, be a booster.

John Znidarsic, Publicity Manager.

ACTIVITIES IN BARBERTON O.

By JOE STERLING The pleasure of playing basketball is not limited only to the "grown-up" young men of the Sacred Heart parish down here in Barberton, but the young boys have also gotten together and organized a team.

The team's age average is 15 1/2 years and they will play in the Class D division. At a recent meeting they have elected Joseph Loksan as manager to take care of the business end of the work. Joe (better known as "Mascots" to his close friends), is well known in this community. He has been mascotting for the baseball and basketball teams of the Sacred Hearts for the past two seasons. Thereby gaining his coveted title of "Mascots."

He is 15 years of age, and is also sub guard on the team. Steve Wadnjak was elected captain of the squad. Steve is also 15, and tall and rangy. He makes a capable guard on the first team and is a sure outer for the big team.

Going down the roster, we find Frank Kintol at center. He is the oldest player on the team, being 17. Frank plays a good game on defense and is strong on the offense. He promises to be a star on the senior team, in a year or two.

At forwards we have Louis Trenta and Joe Lintol, both small, but shifty. At the other guard we find Tony Bellich, who also shows promise of becoming an important cog on future teams of the Hearts.

The Juniors have strong reserve strength in John Pister, Tony Jerina, Joe Gainer and Frank Tonya. In their opening game the Juniors defeated the Barberton Eagle, 15 to 16, in a hard struggle. One of the big features of the game was the strong passing attack of the Juniors. Sacred Heart Jr.s F.G. F.T. P.P.F. Trenta, rf 2 0 4 0 Lukozick, lf 2 1 7 4 Lintol, c 2 1 5 1 T. Bellich, rg 1 0 2 0 Wadnjak, lg 1 1 3 1 Tonya, rf 1 0 2 0

Totals 10 3 23 6 Merrymakers F.G. F.T. P.P.F. Lifshitz, rf 1 0 2 4 Skurvich, c 0 0 0 1 Wyner, c 0 0 0 0 Brown, rg 0 1 1 0 Giamman, lg 0 0 0 0 Whitehouse, c 0 0 0 0 Krupp, rg 0 0 0 0 Collier, fg 0 0 0 3

Totals 10 3 23 6 Score at End of Each Quarter: Junior 2 14 18 23 Merrymakers 2 3 3 3 Referee-Borkoski.

HEARTS WIN ANOTHER

The Barberton Sacred Hearts won their second game of the season by beating the Clinton All Stars, 46 to 22 in an easy fray.

The game started out fast and promised to be close, but the Hearts soon found the range of the loop and began sinking baskets in rapid succession and the game became a walk-away.

Bellich led the scorers with 18 points, while S. Sterling and Zupic fought for second place with 11 and 10 points, respectively. Boles was for the losers, with eight tallies.

Sacred Hearts F.G. F.T. P.P.F. S. Sterling, rf 5 1 11 1 Bellich, lf 9 0 18 0 Zupic, c 5 0 10 0 J. Sterling, rg 1 0 2 0 F. Sterling, lg 2 1 5 2

Totals 22 2 46 3 All Stars F.G. F.T. P.P.F. Drake, rf 2 0 4 0 Boles, lf 2 0 4 1 Marcell, c 2 0 4 1 Borkall, rg 3 0 6 1 Mack, lg 0 0 0 1

Totals 11 0 22 4 Score at End of Each Quarter: Sacred Hearts 7 15 33 46 All Stars 2 8 10 22 Referee-Brnck.

What Slovenian prjest in 1841 served an appointment at St. Nicholas parish, 3rd St., New York City? Rev. Ivo Lovis (Loves).

BULLETIN!

(By Wire) Joliet, Ill.-I'll say "Let's have a K. S. K. J. Basketball Tourney! The time is short, so why not step on it and organize? I know Joliet is ready for battle with two teams, ADULT and JUVENILE! So make haste! Let's go!!!"

Joseph Zalar, Supreme Secretary.

The above communication is the response to "An All Sports Fan's" suggestion published in last week's Our Page.

It was suggested that the KSKJ committees of the midwest organize basketball teams and compete in a tourney. It is the opinion of the "Fan" that Chicago, South Chicago, Joliet and Waukegan can assemble seven teams in a tournament that would decide a championship.

The approval of Supreme Secretary Joseph Zalar, an ardent sport supporter should give the tournament suggestion a boost.

If Milwaukee, Sheboygan, La Salle and other communities of the midwest fall in line with the above mentioned cities, the tournament would undoubtedly be a classic.

Our Page advises discussion on the topics of a midwest KSKJ basketball tourney. Not only that, but a little action is in order. The suggestion originated in the midwest. No doubt, the midwest will again support a move that will place another feather of achievement in its hat.

Waste no time if you expect to put the thing over.

Waukegan Church League The Waukegan church league entertained a crowd of fans in two postponed basketball tilts, December 28th at the Mother of God Gym.

In a fast and close game with Great, Treven and J. Miks sharing honors, the Juniors outpointed the Boosters, 21 to 16.

The final game of the evening found the Comrades and St. Joes matching baskets for the first position. The Joes fought hard, but were unable to overcome the 25 to 13 lead that Little, Caldwell and Savage piled up for the Comrades during the first half. The final count stood 52 to 32, Comrades taking the long end.

Marinsek and F. Drasser did the heavy work for the Joes. M. Svete, forward and running mate to Marinsek dislocated his knee and was obliged to retire from the game.

The card billed for January 8th will find the St. Joes and Boosters answering the whistles of the 7:30 game, while the Juniors and Comrades will take the floor at 9 p. m.

Junior B. F. P. Petrovic, lg 0 0 2 0 G. Drasser, rg 0 0 0 0 Gercar, c 4 1 1 1 Treven, lf 3 0 1 1 Ivanetic, rf 1 2 2 2

Totals 9 3 6 Boosters B. F. P. Kolenc, rf 0 0 0 0 Ogrin, rf 1 0 0 0 Jereb, lf 0 0 0 0 Cosnovar, lf 0 0 0 0 F. Chamernick, lf 0 0 0 0 J. Miks, c 3 4 2 2 M. Slana, rg 0 0 2 1 G. Leaf, lf 1 0 2 1 Grimsic, lg 1 0 0 0

Totals 6 4 6 Comrades B. F. P. Caldwell, lg 6 1 3 3 Beles, rg 2 1 4 4 Strazer, rg 0 0 0 0 McKinney, c 4 0 0 0 Chuck, c 0 0 1 1 Little, lf 9 2 2 2 Zupic, lf 0 0 0 0 Korenlin, rf 0 0 0 0 Savage, rg 3 0 0 0

Totals 24 4 10 St. Joes B. F. P. Marinsek, rf 6 1 3 3 M. Svete, lf 0 0 1 1 J. Chamernick, lf 0 0 0 0 F. Drasser, c 3 2 0 0 Drobnic, rg 1 1 3 3 Moore, lg 3 1 2 2 Novak, lg 0 1 1 1

Totals 13 6 10 Lodges Meet Representatives of lodges which make up the Ohio League of KSKJ subsidiaries, convened last Sunday at the Slovenian Home, Holmes Ave., Cleveland, O.

The business of the meeting consisted in discussing topics which to the opinion of the representatives should receive consideration prior to or at the next general convention of the KSKJ.

The KSKJ movies were shown in the evening, and were followed by dancing for the remainder of the evening.

Tribute These few lines are in tribute to Ray Campbell who was buried recently. Campbell, a boxing expert, was sports writer for the Cleveland News and gained national prominence through his stories on boxing.

What nut is a sandy shore? (Bechnut).

SET BOWLING DATE

By JOSEPH GREGORICH A definite date for the next tournament was set at the last meeting of bowling directors. Since the entry list is expected to be larger than last year, and the ladies section promises to have at least eight teams, and only ten alleys available, it was deemed best to reserve two consecutive Saturdays and Sundays. These dates are: March 22nd, 23rd, 29th and 30th.

It is planned to have the ladies and the older men bowl on the first Sunday and on Saturday and Sunday the number of teams that cannot be accounted on the last Saturday and Sunday. This arrangement will permit grouping the ladies and the older men in separate squads by themselves and will allow them to take plenty of time to bowl.

The class for the older members has been changed back from 45 to 40 years at their own request. There are some bowlers just past forty who find the going a little too difficult in the younger class and would be left out. To satisfy all concerned, the age limit in this class will be the same as heretofore.

The good-fellowship plan was approved. This provides for dividing the prize fund into two parts, one to be distributed for good bowling as in the past, and the other to be distributed amongst those whose scores do not entitle them to any prizes. Their names will be placed in a bag and the lucky ones withdrawn in the old fashioned lottery way. This idea will interest the poor bowler as well as the good bowler in the prize fund as many of those that enter do not expect to win prizes for good bowling. It is an encouragement to the beginner who otherwise would not enter. Two-thirds of the fund is to go for good bowling and one-third for good fellowship. It is understood that prizes for good fellowship will not be near as high as those for good bowling. The amount and the number of prizes will not be determined until after all entries are received.

Very encouraging reports have been received regarding the ladies tournament. About eight teams are organizing at present and more are expected. The ladies will add color to the tournament and will surely bring the crowd out in full force.

The opinion prevails that the coming tournament will top the other two. St. John's society of Joliet has put committees to work on the necessary preparations. The goal is fifty teams, so let's all give 'em a hand.

BOWLING BITS

(By Old Sport) A miniature tournament will be staged in Joliet Wednesday evening January 22nd for the benefit of the supreme officers who will be in Joliet at that time for their semi-annual meeting. Chicago, Waukegan and South Chicago will each be represented by one team and will bowl against three of the best teams in Joliet. This is acting upon a suggestion by Supreme Secretary Joseph Zalar and is for the purpose of entertaining the supreme officers and impressing upon them the interest that bowling holds on the membership of our organization. Alleys have been reserved for this night and games will start at 8 o'clock, or as soon after as possible. Everyone is invited to witness our bowling stars in action.

Considering that at least eight ladies teams may bowl at the next tournament, we are reminded that it was not so long ago that we did not think we could get much more men teams together for such an affair. How times do change!

Tony Rovtar, Chicago famous one step artist, is one optimistic fellow. He has it all figured out that he has the doubles championship in the coming tourney sewed up and in fact, he insists that the directors order the medals with one of them engraved with his name. He claims that there is but one minor detail lacking-he must look up someone for a partner who will bowl 700 or better. Yes, Tony, "look up" is right, for if there is any bowler who can be depended upon to bowl 700 for the three games, he sure is in heaven.

NEWS FROM SALIDA, COLO.

At the regular meeting of Holy Cross Lodge No. 217, the following were elected for the coming season: Frank Unick, president; John Ambrozich, vice president; Anne Drobnic, secretary; Tony Milavec, treasurer.

Since everyone seems to be worried about their New Year resolution, why not make this yours? Bring new members in, cooperate with officers. Make 1930 our banner year.

Come on! Let's go! Boost our lodge a little bit and let them know that we have plenty of pep. Here's for a bigger and a better Holy Cross lodge!

Anne Drobnic, Secretary.

First Anniversary Dance

With the Christmas holidays out of the way another celebration looms up in the social calendar of Cleveland KSKJ lodges.

The Kings Jolly Pals will hold its first anniversary dance, Saturday, January 11th at Grdina's Hall. Grubbers Radio Broadcasters will be on the musical end. A good time is assured to all.

There is good in everything. The market crash destroyed the appetite for jazz.

BOWLING NEWS

St. Stephens of Chicago evened up the count with St. Michael's of South Chicago by winning a series on the latter's stamping grounds. So far, each has won one series on the other's home grounds. It goes to show that home alleys don't mean so much even in a short series such as this. J. Zefran Jr. led the assault for St. Stephens with a nice count of 608 pins, while V. Cubic of St. Michael's had 588 pins for high man on his team. Now for the rubber.

Table with 4 columns: Name, Pins, Opponent, Score. Includes St. Stephens, St. Michael's, J. Zefran Jr., V. Cubic, J. Starovich, N. Rukovina, A. Starovich, J. Swick.

Joliet KSKJ Bowling League Standing

Table with 3 columns: Team, P. W. L. Includes St. Joseph No. 1, St. Cyril and Methodius, St. Georges, St. Joseph No. 2, St. Anthony's, St. John No. 2, St. Francis de Salle, St. John No. 1.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes Zeiko, Stefanich, Stanfel, Music, A. Verschay.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. John No. 1, Przybylski, Kochevar, R. Pruss, J. Pruss, F. Verschay.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joseph No. 2, Kzerie, Shray, A. Kostelec, J. Bluth(D), Spelich.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joseph, Gregorash, Churnovich, Lilek, E. Kostelec, M. Papezh.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes SS. Cyril and Methodius, F. Znidarsich, Kotte, Konopok, A. Znidarsich, Zulich.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Anthony, J. Ramuta, E. Ramuta, Mezmarsch, F. Ramuta, H. Bluth.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. John No. 2, J. Papezh(D), G. Vertin, Zalar, S. Vertin, Piese.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Francis de Salle, Machach, Kuzma, A. Skul, F. Skul, Kolich.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. John's, St. Joe's, J. Kaffer, Novak, Comerford, McCramey, B. Kaffer.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Table with 3 columns: Name, Pins, Opponent. Includes St. Joe's, Tezak, A. Terlep, Ursich, Zaletel.

Tolminci

EGZODOVINSKI ROMAN
SPECIAL IVAN PREGELJ

(Nadaljevanje)

Pri Kragulju na Modrejebh sedi Tončka z materjo za pečjo. Tončka zadnje čase nič več ne kašlja, tudi boli je nič več. Ne more jesti, ne more govoriti, ne more ležati. Za pečjo sloni ves dan, pa zebe jo. Misli sama vase, vedno eno, misli in ne ve, kam. Tončka moli, da bi čakala vsaj polnoči. Žejna jo. Kraljeva Tina je obljubila, da ji prinese vode, ki si je v njej duhovnik pri darovanju prste umil. Prečudno je Tončk v slast tista voda. Tončka govori v sanjah z rajnim očetom, kakor da ni umrl, z bratom Lovrenčcem, kakor da je doma, z Vidučevim Tonetom, kakor da je še prišel vasovat. In še z onim lepim in močnim fantom govori, ki jo je čez Sočo nesel. Čez vodo jo je prenesel, potem pa je šel drugam, v Volče, k Matkovi Tini. Sram jo bodi! Ljudje se bodo suvali s komolci, ko pojde v cerkev z Janezom. Sram jo bodi! Tedaj bolnica trudno zajeci. Neka mrzla roka, se ji zdi, ji je legla na glavo.

"Teta! Ljuba teta! Jaz nisem mogla! On je drugo izbral!"
Dekle obupuje, si očita, da je sinu rajne tete izdala. Kar tako čudno se je vzela ta vera vanjo.

Tedaj vstopi v sobo njena mati in jo nagovori:

"Tončka, Kraljeva je prinesla vode."

Tončka se ne gane. Mrtve ji strmijo oči v praznoto, blede ležijo ob telesu sušicaste roke.

"Tončka!" vzklikne mati in vidi, da je dekle izdahnilo. "Kakor oče," vzdihne žena in se prekriža: "Bog ji daj mir in pokoj!"

Zupanja Jarčeva v Ladrin je podojila otroka in ga položila v zibel. Starejša dva ne spita še, Matejček in Tinica. Zupanja požeze zibel, ker se mali drami. Matejček in Tinica jo gledata in morata tišati, da dete zaspil. Malo prej je rekla materi Tinica:

"Mati, jaz vem, zakaj so očeta zaprl. Grd je bil, gospode je hotel ubiti."

"Ni bil grd, ni bil, nesrečni otrok," se je razzalostila mati. Zdaj je v mislih pri možu. Vedno je v mislih pri njem. Pa se žena plaho zgane. V steni škrt. Večna ura je. Žena trpi. Obhaja jo strah in temna slutnja ji ledeni kri.

"Jezus, Marija, rešita Mateja! Naj ga ne obsodijo!"

Večna ura poje v steni. Otroka sta jo tudi začula, iščeta vprašujoče z odprtimi ustmi v mater. Potem pa zajočeta obupno, oba na krat, Matejček in Tinica. Zunaj nekdo potrka.

"Luka, za božjo voljo," spozna zupanja sosed.

"Ne ustraši se preveč, Tina," deje mož.

"Za božjo voljo—"

"Gašperja so ti ogrizli volkovi. Teško bo še kaj z njim," pove sosed.

"Hvala Bogu," vzdihne tiho zupanja.

Strah se ji je razbežal iz duše. Pomenilo je prej le bratu njenemu, ne pa očetu njenih otrok.

Pri Kobalu mežika v sobi, kjer spita otroka, žalostno plamenček mrličke sveče. Deklica Mičca spi pokojno, ne ve, da umira bratec Vrbanček, ki ga varuje stara mati. Otroku se blede. Mati ga drži za roko. Otroka je groza. Pada, pada.

"Držite me, mati, držite!"

"Saj te držim, otrok, saj te

držim," ponavlja ihteče stara žena in skuša dati otroku piti. Bolni piše, se zave, leži tiho in vpraša kakor odrasli ljudje.

"Mati, ali res moramo krivico odpustiti?"

"Seveda moramo. Bog je galjotom odpustil, še ko so ga na križ pribili."

"Mati, jaz pa ne morem."

"Ljubi otrok, ne govori tega," stoe žena.

"Jaz bi vojake in vse pobil," škripnje otrok z zobmi.

"Moj Jezus, kaj so napravili z otrokom," lomi žena z rokami. "Kaj boš, otrok. Vojaki so reveži. Ukažejo jim, pa morajo tepsti, suvati in vezati."

"Mati, bi pa one ubil, ki se ukazali."

"Bog se joče, ko tako govoriš," pogovarja mati. "Ti sam, Vrbanček, zdaj Boga v obraz tepeš. Odpusti, pozabi! Bog bo vesel, kakor da si ga pobozal."

Otrok molči, trpi. Potem zopet blede in kliče očeta. Potem se budi.

"Mati, ali še ni očeta?" vpraša strahoma.

"Jutri pride."

"Zjutraj?"

"Morda šele zvečer, ker je strašno dolga pot."

Otrok zopet onemi. Plamen v sveči plaho podrhteva. Mičca spi poleg in sanja sladko o miši, ki je prišla po zob. Zapoje veselo v spanju:

"Miška, bela miška z rdečimi očmi..."

Tedaj plane mali bolnik in išče plaho, izgubljeno.

"Mati! Oče trka. Prišel je."

"Seveda je prišel. Vojaki so ga izpustili."

"Vojaki... O, saj so dobri!"

Mala sestra sanja in poje: "Miška z rdečimi očmi!"

Vrbanček zavpije presunljivo:

"Oče!"

Potem se zgrudi, trese, obrača oči. Strašen krč mu dreveni male ude. Potem se stegne in je mrlič, dolg, kakor da je rastel dvajset let...

Idrijski fajmošter se je hudo izpremenil. Upadel je, obledel Nima spanja, oči so se mu vdrole in so vnete. Sredi kratkega sna ga meče pokonci. Ves se trese, srce bije, občutje nepoznane praznote objemlje dušo. Župnik iz strahu pred temi čudnimi, bolestinami napadi niti legel ni. V mehkm stolu je skušal dremati v svoji spalnici. Pogled mu je vezalo razpelo na steni, slonokoščeno telo na črnem lesu.

"Kriste!" je šepetnil duhovnik. V praznoti duše se je hotel ogreti ob Onem, ki visi z razpetimi rokami, ob prijatelju in znanecu. Pogovoril bi se z njim, vprašal Ga, kako je z njim, odkod strah, plehkoba, praznota in stud. Objel bi v duhu trpinčeno sveto telo, poljubil rane, trnje in osinele konce odrevenelih prstov. Usmilil bi se:

"Koliko si pretrpel, Kriste!"

Tedaj mu je bilo, kakor da ga je slišno pozvalo:

"Ozri se na vrata!"

Duhovnik je pogledal na vrata. In glej! Videl je, da je nekdo pritisnil rahlo na kljuko in odprl. Stoji človek v temi in luči, v dolgi prašni obleki brez gub, kakor izsekan iz lipe.

Desna mu počiva na prsih, akozi raprte prste in skoz obleko seva ostra, rdeča sinja lisa med rebri, bridkim, posinelim ustnicam podobno.

Duhovnik je zajecal. Rana je istisnila rdečo kapljo krvi. Župnik se je zgrudil na kolena:

"Mati, ali še ni očeta?" vpraša strahoma.

"Jutri pride."

"Zjutraj?"

"Ali si Ti, Gospod?"

"Sem," je odgovoril tujec in spet prišel za kljuko, da pojde. "Ne hodi, ostani," je prosil duhovnik.

"Ne morem," je odgovorilo. Župnik je začel po kolenih drsati za Svetim, da bi mu nogo objel in ga pridržal.

"Ostani!"

Stegnil je roke, pa so mu omahnile. Strašno je zagorelo v ogorčenju tujčovo lice. Duhovnik je zajecal in si pokrtil obraz, da ga ne bi ubil pogled žaljenih oči.

"S čim sem Te razardil?" je prosil odpustanja.

"Ljubil nisi!" je odgovoril oni.

"Kako, Gospod?"

"Ljubil nisi," je dejal Oni. "Tudi zaradi tebe bodo mrli v Gorici. Hlapec nevredni!"

Sel je. Duhovnik pa je zavpil in padel na obraz. Tako so ga našli ležečega pod razpelom in ga pobrali težko bolnega v posteljo.

Nič več se ni zavedel...

V tisti uri je stal izpostavljen mrzli burji pod obzidjem na goriškem Gradu vojak na straži. Stal je pod zamreženim jetniškim oknom in lahko je slišal pogovor zaprtih. Poslušal bi bil, pa ni umel njihovega jezika. Daleč je bil doma, nemške matere sin, Jernej Mittelbeck.

Stiskal se je ob zid, da bi se ubranil burje. Iz mesta gori je bilo čuti glas polnočnih zvonov in stopinje ljudi, ki so šli od polnočnice. Videl je plamenice, ki so jim svetile. Potem so luči ugasnile in vojak se je zagledal na nebo, za zvezdami, ki so svetile proti severu. Za ozvezdjem je sanjal vojak, daleč, domov k staršem, če mu še žive, in deklici Jedrti, ki si jo je za nevesto izbral. Gosposki valpet jo je poljubil, pa je njemu kri zavrlela in ga je udarila. Ubil ga ni, ranil pa. Že tretje leto se zdaj pokori in služi kot grešničar. Vse njegove molitve so, da bi ga že pustili domov. Prosil je poveljnika, naj ga pošljejo nad Turke. Z junatvom bi si pridobil pomiloščenje. Ne dajo. Tu doli so ga poslali, da bi krotil ljudi, ki so krivico trpeli, kakor on. V tišini božične noči se ga je zdajci polastilo neskončno koprnenje. Beži! kliče nekaj v njem. Ne! Zapravi bi naklonjenost predstojnikov, se kroti. Potem pa ga objame prečudna slutnja. Ni groza, ni nestrpnost, le čudna vznemirjenost. Beži! Reši se! kliče v njem z glasom neveste Jedrti...

V ječi za omreženim oknom tik nad nemško stražo sta dva jetnika, Šime Golja in Martin Munič. Šime Golja leži v mrzlici. Munič je vse svoje curje zmetal nanj, da sam od mraza drgeta. Vzpel se je v okno. Zunanji kamen je nekdo omajal, luščil iz zidu. Jetnik je bil, ve Martin; bežati je hotel, noč za nočjo je delal, visel v mreži in si okrvavljal prste, meneč, da se izkoplje skozi seženj debeli zid. Omajal je kamen, upal, pa so prišli rablji in ga potegnili iz ječe na morišče. Vse bolj strastno grebe Martin Vidi jetnika, ki je grebel pred njim. Vidi istega jetnika na morišču. Slika davno doživljene nega raste Martinu iz spominov.

Z rajnim očetom je prišel v Gorico. Čudovito veliko ljudi je bilo po ulicah. Množica ga je z očetom potegnila na Travnik. Oče je hotel v cerkev, pa ni mogel, toliko je bila gneča.

"Kaj pa le imajo danes ljudje?" je vprašal mož.

"Ali ne vidiš, kmet?" je odgovoril mešan in pokazal pod steber svetega Ignacija.

"Vidim," je tedaj dejal Martinov oče. "Kdo pa je oni ves v rdečem?"

"Kmet neumni," je rekel mešan. "Boš kmalu videl, kdo je."

Martin je bil majhen. Utolil

je med ljudmi, ni videl nogo nekaj neba nad seboj, grad in strehe mestnih hiš pa dvoje svetlih gumbov na sukni reje nega človeka pred seboj. Te daj je videl, da se gumbi premikajo in da se debeli človek čudno trese. Deček je potegnil očeta za roko in prosil, naj ga dvigne. Oče ga ni čul. Od kralj se je in začel moliti na glas.

(Dalje prihodnjič)

ON JE BIL POPOLNOMA ZDRAV — A PADEL JE IN UMRL

Take le povesti čitate skoro vsak dan: moški je izgledal popolnoma zdrav, a sgrudil se je mrtev na tla pri izranju golfa, ali v njegovem uradu ali doma. Ne vidna bolezen ga je ubila, ker se ni pazil na svoj želodec.

TRINERJEVO GRENKO VINO je izravnatelj in tonika. Iščite želodec in čreva, jih prisliti biti čistim, pomagati obistim in jetram na praviem delovanju, uredi prebavo in očista ves sistem. Poskusite se danes, to dobite v vsaki lekarni. Vzorec dobite od Joseph Triner Co., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

KUPON ZA BREZPLAČNI VZOREC
Dept. 42.

Ime _____
Naslov _____
Mesto _____

ZASTAVE, BANDERA, REGALJE in ZLATE ZNAKE

za društva ter šlane K. S. K. J. izdeluje

EMIL BACHMAN
1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill.
Pišite po cenik!

Lepe tiskovine

za vaše društvo, za trgovca, posameznika, za vankovno, za prireditelja dobite vselej

po nizkih cenah

v prvi slovenski tiskarni tiskarni v Zjed. državam, kjer dobite ob vsakem času raznolike in

točno postrežbo

Se pripravljamo drsno, ročajem, trgovcem za vsa prilika. Prevezujemo največja kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedilne dišave, Knašpovo čajeno kavu in importirana zdravila, katera priporoča magr. Knašp v knjigi:

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi. V ceniku boste našli še mnoge drugih koristnih stvari.

MATEJ PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

Pridružite se našem **BOŽIČNEMU HRANJEVALNEMU KLUBU** (Christmas Club)

katerega se sedaj formira. Ta klub je važen za vsako denarnico in za vsako potrebo!

Najstarejša in največja banka v Jolietu. Skupno premoženje nad \$18,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

POŠTNA HRANILNICA

KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

POŠTNA HRANILNICA

KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

sprejema hranilne vloge s 6% obresti

ZA VLOGE JAMČI DRŽAVA

Denar se pošilja s pošno nakaznico "money order." Ravno tako se more po pošti poslati denar tudi svoji rodbini v stari kraj. Dolarji se zamenjajo po uradnem borznem tečaju brez kakršnegakoli odbitka.

Zahtevajte brezplačna navodila!

POŠTANSKA ŠTEDIONICA
BEOGRAD, JUGOSLAVIJA, EUROPE

NAZNANILO IN ZAHVALA

Vsem sorodnikom, znanecem in prijateljem naznanjam prestoplostno vest, da je nemila smrt iz tega sveta poklicala iz naše srede nad vse ljubljeno soprogo in mater sedem otrok

MARIJO SHUTE

ki je za vedno, po enoletni trajni bolezni v Gospodu zasopala dne 9. decembra, 1929. Pogreb se je vršil 11. decembra po sv. maši zadušnici; pogrebniška sta bila Helps & Shaw.

Pokojnica je bila rojena dne 15. septembra, 1874 v Doljeni Podgori, št. 18 pri Oronju. Tam se je poročila in potem dne 4. julija, 1907 prišla v dvema sinovima, Joe in John za svojim močnem sem v Ameriko na Mount Iron, Minn., in potem se preselila s svojo družino v Eveleth, Minn., kjer si je ustanovila svoj dom.

Pokojnica je bila dobra žena in skrbna mati svoje družine. Urejevala in skrbelo je vse najboljše, potem nas je pa morala za vedno zapustiti. Zelo teška je bila njena ločitve od nas.

Pokojnica je imela nebroj prijateljev, zaradi njenega mirnega in priljubljenega značaja. Nismo mislili, da imamo toliko prijateljev.

Spadala je k društvu sv. Cirila in Metoda, št. 59 KSKJ, k društvu sv. Petra, št. 20 JSKJ in k ženski Zvezi, št. 11.

Tukaj zapuščila žalujočega soproga in sedem otrok. Tri sinove, Joe, Edward in John, slednji je v Clevelandu; in štiri hčere: Mary, omožena Klun, Angela, Lucy in Rose. Dalje zapuščila tri brate: John Vajdetich, Virginia, Minn.; Joe Vajdetich, Ironwood, Mich.; Peter Vajdetich, Chicago, Ill., in dve sestri: Cilly Ferderbar, Ely, Minn., in Margaret, Brooklyn, N. Y., v starem kraju pa očeta, starega 85 let.

V dolžnost si stajemo, da se v prvi vrsti zahvalimo članom in članicam društva sv. Cirila in Metoda, št. 59 KSKJ in društvu sv. Petra, št. 20 JSKJ, ženski Zvezi, št. 11 in K. of C., ker so prišli moliti. Hvala vsem onim, ki so nam stali na strani v teh težkih urah.

Lepa hvala vsem sorodnikom in znanecem, ki so jo prišli kropiti in ki so čuli z nami in nam s tem olajšali žalost. Nadalje iskrena hvala vsem darovalcem vencev in tudi vsem onim, ki so nam dali na razpolago avtomobile pri pogrebu in pokojnico spremljali na njeni zadnji poti.

Naj še omenim prično zahvalo onim, ki so prišli iz daljnih mest, kakor tudi John Vajdetichu iz Virginia, Minn., John in Cilly Ferderbar iz Ely, Minn., in Joe Vajdetich iz Ironmountain, Mich., in vsem, ki so pritekli k nam, kakor tudi Mr. in Mrs. Marcus Pesnel. Končno še enkrat hvala vsem za vse.

Draga Ti nepozabljena soproga in ljuba mati! Počivaj v miru v tuji zemlji in ko nam pride zadnja ura, pridi nam z Jezusom na pomoč.—Zalujoči ostali:

John Shute, soprog.
Joe, John in Edward, sinovi.
Mary, omožena Klun, Angela, Lucy in Rose, hčere.

Eveleth, Minn., dne 24. decembra, 1929.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Potrjim srcem naznanjamo vsem prijateljem, sorodnikom in znanecem, da nam je dne 11. decembra, 1929 kruta smrt ugrabila našo ljubljeno mater in soprogo

ANTONIJO CHINDERLE

v starosti 42 let. Pokojnika, ki je podlegla vsled kratke in mučne bolezni, je bila rojena v fari sv. Štefana na Korškem. V Ameriki je bivala okrog 20 let.

Tem pčtom se torej zahvalujemo vsem, ki so nam stali ob strani ter nam nudili svojo pomoč v teh težkih urah. Posebno se zahvaljujemo za naklonjenost in prijaznost: Joseph Perus, Mary Perus in Rudolf Brugerju.

Nadalje se zahvaljujemo za darovane vence in naročene sv. maše zadušnice za pokojnico. Hvala lepa našemu č. g. župniku Rev. J. Plevniku in Rev. Podregarju za cerkvene pogrebne obrede. Lepa hvala društvu sv. Jožefa, št. 2 KSKJ za posredovanje, da smo dobili točno izplačilo posmrtnine. Vsem skupaj še enkrat najlepša hvala! — Zalujoči ostali:

Jakob Chinderle, soprog.
Marija, Antonija, Elizabeth, Jakob, Vincent, hčere in sinovi.

Joliet, Ill., dne 2. januarja, 1930.

Prihranite nekaj od svojega zaslužka

vsak plačini dan in vložite ga v našo varno in zanesljivo banko. Začuden boste kako hitro vaši prihranki rastejo in vrhu tega vam plačamo mi po 3% obresti dvakrat v letu ter iste pritejemo h glavnici. Viagste lahko v našo banko prav tako zanesljivo kjerkoli živite širom države, kakor če bi živeli v našem mestu. Pišite nam za pojasnilo in dobite odgovor v svojem jeziku.

Ako držite denar doma, izpostavljen je raznim nevarnostim, kot tatovom in ognju in dostikrat se ga potrodi brez potrebe. Če ga imate pa na naši močni in zanesljivi banki, pa je denar vedno na varnem mestu; vendar se ga lahko dvigne ali deloma ali celoma kot ga kdo potrebuje.

Naša banka ima nad \$740,000 kapitala in rezervnega sklada, kar je znak varnosti za vaš denar.

Skupne denarne vloge pa presegajo čez 5 milijonov dolarjev.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST. :: JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, pred. Chas. G. Pearce, kašir
Joseph Dunda, pomoč. kašir